

DENGÊ KURDISTAN

BÎJÎ KURDISTAN A AZAD Û DEMOKRATİK

PARTİMİZİN

AVRUPA

KONFERANSINI

SELAMLİYORUZ!

ORGANA WEŞANA NAVENDÎ A PARTIYA KOMİNİST A KURDISTAN

SAL: 16

HEJMAR: 20

ÇİLEYÊ PAŞİN

1996

Avrupa Konferansına Avrupa Komitesinin sunmuş olduğu Politik ve örgütsel rapor

Değerli Yoldaşlar,

Konuşmama başlamadan önce KKP Avrupa komitesi adına hepinizi saygı ile selamlıyorum. Huzurunuzda partimizin ülkemizin ve uluslararası devrim mücadelesi şehitlerinin anıları önünde saygıyla eğiliyorum.

Partimizin Avrupa örgütünün 4. Genel konferansını gerçekleştirmek için bugün burada toplanmış bulunuyoruz. Artık Avrupa örgütünde geleneksel hale gelmiş bulunan ve her yıl konferansın toplanması gerçeği, partimizde demokratik merkezîyetçi işleyişin önemli bir göstergesidir. Avrupanın çeşitli bölgelerinden gelip burada toplanan delegasyonun, konferansın başarıyla sonuçlanması için elinden gelini yapacağına inanıyoruz.

Avrupa Parti örgütünün birikmiş sorunları bulunuyor. Politik ve örgütsel faaliyetimizde giderek bir daralma ve tıkanmayla yüz yüze geliyoruz.

Sorunlarımızın üzerine cesaretle gitmek, yapıcı eleştiri ve özelleştiri mekanizmasını işletmezsek sorunları aşamayız.

Değerli yoldaşlar! Bizler ülkemizde komünist partisi iddiasını taşıyoruz. KKP Kuzey Kürdistan'da, salt bir iddia değil, ideolojik politik ve örgütsel bir olgudur. Bu gerçeklik bizim için daha güçlü bir komünist partisi yaratma yolunda kamçı olmalıdır. KKP ülkede, sınıfla bütünleşme ve güçlü bir politik emek hareketini yaratma hedefi doğrultusunda, ısrarlı bir çizgi izliyoruz. Gerek parti hatunda, gerekse MK'dan gelen raporlarda bu yönde olumlu pratik adımların atıldığını görmekteyiz.

Partimizin ülkede başlattığı komünizmin sesi, emek hareketi temsilcisi olma yöneline Avrupa'da da daha güçlü nasıl dile getirebiliriz? Konferansımız bu sorunda ele almalıdır.

ULUSLARARASI GELİŞMELER!

Yoldaşlar, 1990'lı yılların hemen başında sosyalist sistemin dağılması, özellikle SSCB'nin yıkılmasıyla birlikte, emperyalist propaganda makinası "komünizm öldü, yaşasın kapitalizm, yaşasın serbest piyasa" diye harekete geçti. "Komünizm öldü" propagandasına farklı düzeylerde ve renklerle kimi sözcük komünist partiler ve sol devrimci güçlerde katıldılar. Ülkemizde

de Marksizm-Leninizm'den etkilenmiş yurtsever parti ve örgütlerde "komünizm öldü" kervanına katılmakta gecikmediler ve önemlisi burjuva ve medya araçları, dünya kamuoyuna, komünizm bir daha dirilmez, SSCB topraklarında onlarca yıl kimse komünizmi yeniden canlandıramaz propagandasını tartıştılar. Faka eski sosyalist ülkelerde özellikle Rusya'da komünist hareketin yeniden canlanması beklenmedik bir hızla gelişti. Son devlet başkanlığı seçiminde, komünist adayın % 40 aşkın bir oy alması herkesi şaşkırtan bir gelişme olmuştur. Sadece Rusya'da değil, tüm dünyada Komünist hareket yeniden canlanma sürecindedir. Bu sevindirici bir gelişmedir. Biz, kuzey Kürdistan'lı komünistler yönünde öne çıkan görev, dünya çapından yeniden güçlenen komünist hareketin Kürdistan ayağını oluşturmaktır. Daha güçlü adımlarla dünya komünist hareketi içinde yerimizi almaktır.

Yoldaşlar, Burada yeri gelmişken enternasyonal ilişkilere yönelik faaliyetimiz üzerine bir kaç şey söylemek istiyoruz. Bildiğiniz gibi KKP'nin bu alandaki faaliyetinin geçmiş, üç dört yıl gibi çok kısa bir zaman öncesine dayanıyor. MK'nun Haziran 1994 yılında, kürt sorununda komünist kanal yaratması, ve kürt sorunun dünya komünist hareketi nezninde enternasyonalize edilmesi yönündeki politik kararı, hem içerik hemde zamanlaması bakımından yerinde bir karardır. Ve bu yöneliş, partimizin enternasyonal ilişkileri geliştirilmesinde muazzam bir zemin sundu. Bu karar doğrultusunda, gerçekleştirilen Lüksemburg konferansı ve tek tek komünist partiler ile yapılan görüşmeler gibi pratik faaliyetimiz bu alanda yapmamız gerekenlerin çok gerisinde kaldı. Konferans, partimizin Kürt sorununda komünist kanalın yaratılması şeklindeki politikasını derinleştirmek yönünde perspektifler üretmelidir.

Ayrıca enternasyonal ilişkilerimizi sistemli yönetecek bir kurum yaratamadık. Bu alanla görevli yoldaşlar berirlendi, ancak görevli yoldaşlar hem coğrafik olarak birbirinden oldukça uzak bölgelerde olmaları, hemde düzenli işde çalışmalarını gibi faktörlerinde etkisiyle kendi içlerinde sıkı bir iletişim kuramadılar. Ve faaliyetleri itibarıyla bir kurum haline dönüşemediler.

Yoldaşlar, Real sosyalizmin yıkılması, burjuva

medya araçları tarafından kapitalist serbest piyasa düzeninin "ölümsüz"lüğü olarak ilan edildi. Kapitalist sömürü düzeninin, yeryüzünün kalıcı tek sistem olduğu üzerinde sistemli bir propaganda sürdürdü. Genel olarak insanlığın, özel olarak işçi emekçi yığınların son 300 yılı aşkındır ekonomik siyasal baskıları, altında insanlığa kapitalist sömürü düzeni olduğundan farklı sunuldu. Sömürü, baskı işsizlik çalışan insanlıktan çıkararak ağır çalışma koşulları ve özel olarak kadınlara, çocuklara yaşamı zehir eden kapitalizm böyleki insanlığa umud olarak sunuldu ve bu haysızca tutumu halen sürdürülüyor. Ama gerçekler bu iddaları her gün her saat ters yüz ediyor.

Dünya'da 800 milyon civarında geleceğinden umutsuz işsiz, Asya, Afrika'da açlıktan ölen yüzbinler, ABD'de bile asgari geçim sınırının altında yaşayan milyonlar, kapitalizmin ağır sömürü koşulları altında çalışan milyarlarca çocuk ve yine sokakta yaşayan yüz milyonu aşkın çocuk, kapitalizmin yüz karası olan fuhuşa sürüklenen kadınlar. Zengin Kuzey ülkeleriyle fakir Güney ülkeleri arasında derinleşen uçurum ve emperyalist silah tekellerinin dünya halklarını birbirine kırdıran sayısız yerel, bölgesel savaşlar. Kısaca belirttiğimiz gerçekler, kapitalizmi savunan emperyalist ideologların suratına birer şamar gibi inmektedir. Kapitalizm, insanlığın yaşamsal önemdeki sorunlar olarak; sağlık eğitim, iş güvencesi, konut ve halklar arası barış gibi temel hiç bir sorunlarına çözüm getirmemiştir, bundan böylede getirmeyecektir. Çünkü, kapitalizm tarihsel ve doğal fiziki sınırlarına varmıştır. Kapitalizmin üzerinde yükseldiği enerji kaynakları olarak, kömür, petrol, doğal gaz gibi fosil yakıtların ömrü tükenmek üzeredir. Ve kapitalist toplum son 300 yıl gibi kısa bir tarihi evrede, dünyanın yeraltı ve yer üstü zenginlik kaynaklarını hallaç pamuğu gibi kullanıp atılmıştır. Ve bu süreçte dünyanın doğal örtüsü (çevre) alabilmişince tahrip edilmiştir. Diğer yandan emperyalist-kapitalist rejimler her geçen gün gericileşiyor, bağnazlaşıyor. Liberaller, muhafazakarlar, hatta sosyal demokratlar gibi burjuva akımlar Neoliberalizm bayrağı altında yobaz, gerici bir zeminde birleşiyorlar ve emekçi halk yığınlarına karşı, vahşi kapitalizmden daha katı bir tutumla saldırıyorlar.

Kapitalizm tarihsel ve doğal fiziki sınırlarına öylesine varmıştır ki, kapitalizmin yerimli savunucularında onu doğrudan savunamaz duruma düşmüşlerdir. Kapitalizmin alternatifi, toplum olarak komünizmdir. Dünya çapında, komünizm alternatifinin nesnel zemin dünya göre daha da güçlenmiştir. Sorun güçlenen bu zemin üzerinde komünistlerin tam bir ideolojik-kuramsal hegemonya ile sosyalizm uğruna mücadeleyle

geliştirmelidirler.

Yoldaşlar, Sosyalist sistemin yıkılması emperyalistler arası gelişmeleri su yüzüne çıkardı. ABD'nin tek kutuplu dünya liderliği, yada ABD'nin "Global liderlik" gibi hedefleri ölü doğdu. Bugün dünya'da bir değil, birden fazla güç dengesi bulunmaktadır. Somutta bugünün dünyası da Kuzey Amerika'da ABD'nin, uzakdoğu Asya'da Japonya'nın, Batı Avrupa'nın (AB'de) Avrupa Birliği Almanya-Fransa, Doğu Avrupa'da, Rusya'nın, hatta Güney Doğu Asya'da Çin'in başını çektiği birden fazla güç odakları, çok kutuplu dünyayı yarıştırıyorlar ve bu farklı güç odakları arasında hakimiyet kavgası giderek kızışıyor. Örneğin, ABD'nin ortadoğu da tek başına at oynatmasına uzun süre sesiz bir tepki içerisinde bulunan Fransa, Almanya ve Rusya giderek karşı tutum geliştiriyorlar. Örneğin ABD'nin son Irak'a yönelik saldırısını onaylamadılar. Ve önemlisi Fransa Cumhurbaşkanı Chirac Suriye'ye yaptığı ziyaretinde, yeniden Avrupa'nın da ortadoğu "barış" sürecine katılması gerektiğini dile getirerek ABD'nin tek başına bölgede hakimiyetine karşı açık tutum aldı. Gelişmeler, öntümüzdeki yıllarda emperyalistler arası çıkar çatışmasının derinleşeceği yönündedir.

Bölgemiz Ortadoğu ve özellikle de İttikemiz Kürdistan dünyanın kanayan yarası olmaya devam ediyor. ABD'nin liderliğindeki emperyalist güçlerin bölgeye "barış" getiremeyeceği, başta Filistin ve Kürt halkı olmak üzere bölge halklarına ağır bedel ödeyerek bir kez daha açığa vurdu. ABD'nin planı ne Filistin'e, ne Güney Kürdistan'a barış getirmede, bundan böylede getirmeyeceği bilinciyile davranmalıyız. Gelişmeler şunu bir kez daha doğruruyor: bölgede, emperyalizmin etkinliği kırılmadıkça barıştan söz edilemez.

ORTADOĞU VE KÜRT SORUNU

Yoldaşlar, Geçen konferansımızdan bu yana geçen sürede kürt sorununda belli başlı gelişmeleri şöyle özetleyebiliriz:

Birincisi; İttikemizin Güney parçasında stat-belirsizliği halen devam ediyor. Yani ne bağımsız devlet yönünde ne de federasyon yönünde sözlü edilir bir ilerleme gerçekleşmedi. Elbette bu belirsizliğin stürtip gitmesinde esas sorunu ABD emperyalizmidir. Çünkü, Güney Kürdistan'daki gelişmeler, şunu çok açık olarak sergilemiştir. ABD, körfezde daha somutta, Irak G. Kürdistan sorunundaki politikası çözüm değil, Çözümstüzlük üzerinde kurulmuştur. ABD, bölgede belirsizlik ve çözümstüzlük halini ne kadar uzatarsa, o kadar zaman kazanmış olacaktır. Ve bu zaman dilimi içerisinde de bölgede Askeri gücünü

konumlandırmanın gerekçesini canlı tutmuş olacaktır. Bundandır ki; ABD son beç yıldır, ne gerçekte Saddam rejiminin yıkılmasını, ne G. Kürdistan'ın, Irak ile federasyon ya da özerklik temelinde birliğini ne de G. Kürdistan'ın bağımsız devlet olması yönünde bir politika izlemedi. Mesut Barzani "ABD tavırlarından artık bıktık, bir an evvel ne yapmak istediğine karar vermelidir ve artık ne yapmak istediğini bilmek istiyoruz" derken, ABD'nin berlirsizliği bölgede politika haline getirmesinden yakınıyordu.

Diğer yandan, G. Kürdistan'daki Kürt ulusal güçlerin, somuta KDP ile YNK arasındaki sürtüp giden çatışmalarında Güney statüistizliğinin devam etmesinde payı vardır. Körfez savaşının ardından, Irak rejiminin askeri ve idari yapısının Kürdistan'dan çekilmesi ile birlikte, ulusal devlet kurmak için uygun koşullar oluştu. Yerelden, aşiretten ulusal devlete doğru merkezleşmek için herşey uygundu. Hatta yapılan genel seçimlerin türümlü olarak oluşan meclis ve federal Kürt hükümeti, ulusal devlet kurmak yönünde atmuş ileri adımlardı. Sorun, başta KDP ve YNK olmak üzere, ulusal parti ve örgütlere ait olan, mali, askeri, kültürel kurumların ulusal devlet çatısı altında birleştirilip merkezileşmesiydi. Eğer Kürt ulusal güçler devlet yönünde kalıcı adımlar atabilselerdi, bölge ve dünya kamuyuna ve devletlerine şu mesaj vereceklerdi "biz kendi iç birliğimizi ulusal devlet çatısı altında kurduk, dünya ve bölge koşullarına göre bağımsız ya da federasyon, her ikisine de hazırız". İşte bu gerçekleştirilemedi, aşiretten, yerelden ulusal devlete doğru adım atılmadı. Barzani ya da Talabani'den biri ikinci adam olmayı kabullenmedi. Ve bildiğimiz iç çatışmalar yaşandı. Örgütler arası çatışmalardan halkımız büyük acılar çektiği gibi artık bundan utançta duyuyor, duyuyoruz. Bölge devletleri, Kürt ulusal hareketini, birbirine karşı kışkırtıyor, çatışmalarda bunun rolü vardır. Bölge devletleri ya da emperyalizm Kürt örgütlerini iç çatışmalara sokmak için kışkırtabilir, bunu anlamak mümkün, fakat Kürt örgütlerinin her defasında bu oyuna gelmesini anlamakta güçlük çekiyoruz.

Yoldaşlar, Sorunun çözümü, Güney'deki ulusal güçlerin başta askeri güçleri olmak üzere siyasi parti ya da örgüt yapıları hariç herşeylerini ulusal devlet çatısı altında birleştirme iradesine bağlıdır. Bir an evvel bu yönde adım atılmaları gerektiğine inanıyor buradan bu yönde katkı sağlanıyor. Yoksa, ne Dublin görüşmeleri ne de bugünlüklerde ard arda gerçekleşen Ankara toplantıları sorunun çözümüne en ufak bir katkı sağlamayacaktır.

İkincisi ülkemizin Kuzey parçasında yaşanan gelişmelerdir. Kuzey Kürdistan'da ulusal kurtuluş

mticadesine ilişkin burada ayrıntılı irdelemelere girme gereğini duymuyoruz. Çünkü, partimizin bir yıl önce gerçekleşen birinci genel konferansında yapılan irdelemeler, tespitler ve belirlenen politik hedefler ve görevlerin doğruluğunda kuşku duymuyoruz. Son bir yılda ki gelişmeler, KKP birinci genel konferans belgelerindeki tespitleri doğruluyor. Burada bizim görevimiz konferans kararları doğrultusunda ki politik ve örgütsel görevlerimize dinamik olarak asılabilmektir. KKP konferans belgelerini tekrar tekrar okuyup tartışarak pratik mücadeleye ilişkin somut çözümler üretmektir.

Yalnız burada gerçekleştirdiğimiz KKP Avrupa 4. konferansını ilgilendiren bir sorun üzerinde kısaca durmak istiyoruz. Bildiğimiz gibi PKK Kürt ulusal sorununa, uluslararası destek sağlamak amacıyla son yıllarda diplomatik faaliyete ağırlık verdi. Devletler, hükümetler uluslararası kurumlar nezdinde diplomatik girişimini yoğunlaştırdı. Bu faaliyeti tümüyle onaylamadığımızı ve Kürt sorununda komünist kanal yaratmak amacıyla dünya komünist hareketi nezdinde girişimlerde bulunduğumuz biliniyor.

PKK, Kürt sorununa uluslararası destek sağlamak amacıyla yürüttüğü diplomatik faaliyeti PKDW ile de daha yoğunlaştırmayı hedefledi. PKDW oluşumu biçimi ve bileşimine ilişkin eleştirel yaklaşımlarımıza rağmen bizde içerisinde yer aldık ve halen yer alışıma devam ediyor. Bir bütün olarak değerlendirildiğinde PKDW'nin, Kürt ulusal mücadelesinin uluslararası alana taşınmasında, olumlu bir işlev üstlendiğine inanıyoruz.

Ancak PKDW'nin geleceğine ilişkin yeni bir gelişmeyle yüz yüzeyiz. PKDW kısa bir süre önce, Oslo'da gerçekleştirdiği son olağan toplantısında, yapısını ve işlevini değişikliğe uğratan kararlar aldı. PKDW yerine federal Kürt parlamentosu şeklinde bir değişiklik hedefleniyor. Böylece, Kürt parlamentosunun Türkiye ile federal bir sistemini Kuzey Kürdistan ayağını oluşturması şeklinde PKDW'den tamamıyla farklı bir işlev üstleniyor. Ayrıca, federal Parlemtentonun "özgür topraklara taşınması" gibi tespitler var. Ve diğer önemli bir sorun olarak yine son toplantıda parlamento seçimlerinin önümüzdeki aylarda yenileceğine ilişkin kararlar alınmıştır. Konferansımız bu sorunlarda ele almalı ve yönelişlerini saptamalıdır.

AVRUPA PARTİ YAPISI POLİTİK VE ÖRGÜTSEL SORUNLARI

Yoldaşlar, Avrupa parti örgütünün can alıcı sorunları olarak pratik-politik faaliyet ve örgütsel sorunlar

üzerinde durmak istiyoruz. Ayrıca KKP Avrupa komitesi olarak konferansın esas enerjisini bu sorunlar ve geleceğe dönük çözüm önerileri üzerinde yoğunlaştırması gerektiğine inanıyoruz. Doğru da sorunlarımızı girmeden önce yönetime ilişkin bir iki şey belirtmek istiyoruz.

Konferans boyunca, sorunlarımızı, yüz yüze geldiğimiz güçlükleri tam bir açıklıkla dile getirmeliyiz. Parti tüzüğüümüzün direktifi gereği eleştirinin girmeyeceği hiç bir alan olmamalıdır diyoruz. Parti üst organlarına, organlarda yer alan tekil kadrolara, içinde yer aldığımız organ/ekip yine bu birimlerde birlikte çalıştığımız yoldaşlara, partinin yazılı belgelerinde çıkan bağlayıcı karar ve yönelişlere yönelik vb. varsa eleştiri ve önerilerimizi cesaretle ve parti bilinciyle burada dile getirmeliyiz. Kararlılığımızı ya da kararsızlığımızı partinin ideolojik-politik hatuna yönelik bakışımızı, genel olarak komünizm davasına olan inancımızı çıplak olarak burada seğilemeliyiz.

Yoldaşlar, Ülkemizin Kuzey parçasında, TC'nin tüm baskı saldırılarına rağmen, ulusal özgürlük ve sosyalizm mücadelesi geliştiriyor. Mücadelenin tarzından ve amaçlarından belli değişimler yaşanıyor. Ancak mücadele devam ediyor. Geçmiş yıllardaki Serhuldanlar bugün yaşanmıyor, ancak ulusal özgürlük mücadelesinde tayin edici, belirleyici alan halini alan Kürtistan kentlerinde, yeni dinamikler, yeni arayışlar temelinde yeni serhuldanlar mayalanıyor. Partimiz birinci genel konferansında yaptığı tespitlerden hareketle ülkede yeni gelişmelere uygun politik ve örgütsel yönelişlere girmiştir. KKP ülkedeki sol siyasal yelpazede üstlenmiş bulunduğu komünist misyonunun layiki ile yerine getirebilmek amacıyla, kentlerde emek hareketine odaklanmış politik-pratik bir çizgi geliştiriyor. Sınıf mücadelesinin geliştirilmesi ve ülkenin yaşamsal tüm sorunları üzerinde politik ve pratik tavır alan politikleşmiş bir işçi hareketinin yaratılmasını hedefliyor. Bu temel hedefe odaklanmış pratik adımları derinleştiriyor.

Avrupa parti örgütü olarak bizlerinde bir yanıyla partinin ülkedeki temel yönelişlerini kavramak, gelişmeleri izlemek ve buna paralel ideolojik-politik kavrayışımızı derinleştirmemiz gerekiyor. Diğer yandan partinin temel yönelişlerini kendi anlamız olan Avrupa'ya uyarlamak ve buraya özgün politikalar üretmek gibi bir sorumlumuz bulunuyor.

Başta Avrupa komitesi olmak üzere, Avrupa'daki Parti organları ve ekipler yaratıcı bir inisiyatifle kendi sorumluluk alanımıza özgün politikalar üretmemiz gerekiyor. Öyle ki her sorunda illada bir üst organın karar ve tutumunu bekliyoruz. Parti tüzüğüümüzün organlara

taandığı otonom faaliyeti sürdürmekten bir hayli uzağız. KKP tüzüğüümüzün sorunla ilgili maddesinin olduğu gibi aktarıyoruz "f- bütün parti örgütleri, parti politikasına ters düşmemek koşuluyla yerel sorunların çözümünde otonomdurlar. Bütün parti üyeleri ve organları program, Kongre ve merkez komitesi kararları sınırları içerisinde yaratıcı inisiyatiflerini serbestçe kullanırlar. Tüm parti komiteleri gerekli ve zorunlu hallerde sorunların çözülmesi amacıyla, taban organlarından çağrılan temsilcilerin katıldığı genel toplantılar veya konferanslar düzenleyebilirler.

Yoldaşlar, Öncelikle şunu belirtmek istiyoruz. Parti organlarımızın ve tekil üyelerin aday üyelerin hatta yönetici kadroların parti tüzüğüümüzü derinlemesine kavradıkları inancında değiliz. Hatta üyelik müracaatı dolayısıyla şöyle bir göz atılan şekli bir okunmuş dışında bir daha parti tüzüğüümüze hiç bakmayan üyelerimizin sayısı çoğalmaktadır. Dolayısıyla tüzük kavramamıştır, tüzüğün parti üyesine ilişkin belirttiği hak ve görevler bilince çıkarmamıştır. Ve önemlisi KKP tüzüğüümüzü diğer sol hatta kimi komünist parti ve örgütlerin tüzüğüünden ayıran farklılıklar bilince çıkarmamıştır.

Parti tüzüğüümüzü kavramamış olan kadro ve üyelerimiz, kendi görev sorumluluklarının bilincinde olmazlar, partinin işleyişini kavrayamazlar ve önemlisi, partinin resmi (tüzüksel) ve resmi olmayan platformlarını ayırt edemezler, hangi sorun/hangi platformda tartışılması gerektiğine karar veremezler. Biz de bugün olduğu gibi herşey her yerde konuşuluyor ya da herkes herşeyi her yerde konuşabiliyor. Bir organda konuşulan bir sorun, organda bir üye hatta bir taraftar hakkında yapılan bir değerlendirme, parti resmîyetinin dışında ilgili unsura ulaştırılıyor. Böylece sonuç gelmeyen dedikodu ortamına kapı aralanmış oluyor. Tüm bunlara bir son vermemiz gerekiyor. Kimi yoldaşlarımız Parti üyesi olmadıkları halde, ve önemlisi parti üyesi olmamak içinde inatla direndikleri halde bir partilimmiş gibi, burnunu parti yapısının her yanına sokuyor, hesap sorabiliyor. Dolayısıyla partililikle partisizlik arasındaki tüzüksel ayrım giderek ortadan kalkıyor.

Tekrar organ otonomluğuna dönmek istiyoruz. Herhangi bir tarihi gün ya da herhangi bir önemli siyasi gelişme ile ilgili mutlaka MK'nin bildirisi ya da yazılı tutumunu bekler tutumunu aşmalıyız. Sorunla ilgili MK'nin tutumu ve basın açıklaması elimize ulaşsa bile bu bizim yerel tutum almamızı engellemelidir. Çünkü, yer tutum geliştirmek, politik yaratıcılığı ve inisiyatifli kamçılar ve kadroların her bakımda gelişmelerini hızlandırır. Ayrıca yerel otonom politik tutum

türeten ve bu uğurda pratik politik faaliyete yönelik organ veya kadrolarda sorumluluk duygusu ve kendi ayakları üzerinde durabilme iradesini geliştirir. Tüm bunlardan hareketle konferans bu açıdan geçmiş yapımızı ve faaliyetimizi irdelemeli ve geleceğe dönük yönelişler saptamalıdır.

Yoldaşlar, KKP, TKEP'den ayrıldıktan sonra ilk kez bağımsız bir parti olmanında heyecanı ile sürece bağımsız olarak adım atan parti, kadrolarının kendini ispatlama ve sorumluluk taşıma duygusu ile ülkemiz tarihinin ilk komünist partisi yaratma hedefinin heyecanıyla ülkede olduğu gibi Avrupa'da da mücadeleyle sarıldık ve belli bir mesafe katettik, süspesiz katettiğimiz mesafeyi kıtçımsemiyoruz. Katedilen mesafeyi iki kelime ile özetlersek; Avrupa'da kısa sürede bir siyasi odak olduk ve dünya komünist hareketinin bir parçası haline geldik. Fakat bunlarla yetinmeyiz ve yetinme duygusuna kapıldığımız anda bu bizim siyasi intihamız olur. Artılarımızın bilincinde olarak yönümüzü yeni hedeflere yönelmeliyiz. Ve dolayısıyla yapamadıklarımızı burada irdeleyeceğiz, tartışacağız.

Bugün durumumuzu genel olarak gözden geçirdiğimizde, ya da tepeye çıkıp ovaya bakarcasına yukardan baktığımızda şunları görürüz: kadrolarımız da, üye ve taraftarlarımızda dinamik çalışma temposu giderek düşüyor. İdeolojik bilinç ve sorumluluk duygusunda crazyon yaşanıyor. Partinin ideolojik-politik hattına ve partinin devrim mücadelesinde oynaya bileceği role ilişkin güvenle bakmada belli bir zayıflama var. Kolektif çalışma ruhuyla ve ekip çalışmasını ilerleticiliğine inanarak görevlerimize dört elle sarılmıyoruz. Politik çalışmalarınızda "biz" yerine giderek "ben" alıyor. Yapılacak bir işe yada yerine getirelecek bir görevi zamanında ve "mutlaka yerine getirmeliyim" bilinciyle davranmıyoruz. Yapılacak iş çoğu kez savsaklanıyor ya da başkasının üzerine atılıyor.

Organ ya da ekip oluşturmada olsun ya da organ içinde yapılacak bir çalışmada olsun, kadrolar ve üyeler giderek seçmeci davranıyor. Örneğin; "bu yoldaşla aynı organda yer alırım, şumunla yer almam, şu yoldaşla şu görevi yerine getiririm, ama bu yoldaşla birlikte çalışmam" şeklinde parti çalışmasında hiç de aranmaması gereken yeni kriterler türetiliyor; politik olmayan bağlar ve yakınlıklar, parti çalışmasında giderek önc çıkarılıyor. Partili çalışmada huyu suyu bir olan kadrolar, üyeler bulmak aynı organda aynı ekipde yer almalarını sağlamak hem mümkün değildir ve hemde yanlışır. Yanlışır çünkü huyu suyu bir olan kadroların üyelerin oluşturacağı bir organda yaratıcılık

dinamizimi beklenemez. Ve ilişkilerde ahbap-çavuş düzeyi aşılamaz. Dolayısıyla bu yönde boy veren eğilimleri kırmada hep birlikte kararlı davranmalıyız.

Yoldaşlar, Bildiğiniz gibi, geçen yıl Avrupa da belli bir taraftar yoğunluğunun bulunduğu her bölgede ekipler oluşturuldu. Ekipleri yöntem olarak, o bölgedeki tüm sempatizanları ve hatta üyelerin katıldığı geniş toplantılarda seçime gidilerek oluşturuldu. Oluşturulan ekipler tüzüksel olarak parti organları değildi, ancak Avrupa koşulları gözönüne alınarak ve yerel parti yönetim organlarının bulunmadığından hareketle sözkonusu ekiplere fiilen o bölgenin sorumluluğu yüklenmişti. Yani fiiliyatta o bölgenin parti organı işlevini üstleneceklerdi. Somutta parti adına propaganda ve örgütlenme faaliyetini yürütmek yeni sempatizan çevreler kazanmak, parti yayımı ve bildirimlerini dağıtmak, parti etkinliklerini organize etmek ve etkin katılım sağlamak, bağış toplamak gibi görev ve sorumluluklar verilmişti. Ancak ekipler sağlıklı çalışmadı ya da yönetim organlarındaki kadrolar, sorumluluklarını üstlendikleri ekipleri çalıştıramadılar. Elbette oluşturulan ekipler hiç bir şey yapmadılar demiyoruz. Ancak beklenen bir çalışma temposunu tuturamadılar, üretken davranmadılar.

Ekiplerin öncelikli görevleri kendilerini örgütlemektir. Belli aralıklarla düzenli toplanmak, belirlenmiş gündem üzerinde tartışmayı sürdürmek ve çoğunluk oyunu kararlar almak, yönelişler saptamaktır. Ve alınan kararlar doğrultusunda bir sonra ki ekip toplantısına kadar gücü oranında faaliyeti sürdürmek, ekiplerin oluşturulmasının ardından ilk bir kaç ay belli aralıklarla toplantılar gerçekleştirildi, fakat giderek ekipler düzenli aralıklarla toplantı yapma disiplininden koptular, kimi yerlerde uzun süre toplanamaz oldular. Ekiplerin bu konumda olmalarında parti yönetici kadrolarının yönlendiricilik görevlerini tam anlamıyla yerine getirememenin büyük payı vardır. Yönetici kadro, ekiplerin işlerlik kazanması kendi görev ve sorumluluklarının bilincine varması doğrultusunda, yeterli çaba sarf etmediği inancındayız. Organlarına oranla lose (gevşek) örgütlemeler olan ekiplerin oluşmasını yaklaşımı doğrudur ve bugüne devam ettirmeliyiz. Konferansda ekiplerin geçmişteki çalışmalarını eleştirel yaklaşımla değerlendirerek geleceğe dönük yönelişleri saptamalıyız.

Yoldaşlar, Kadrolarımızın, taraftarlarımızın diğer bir zafı ise ülkemiz ve Türkiye devrimci kadrolarının son yıllarda belirgin hastalığı olan okumama hastalığıdır. Evet! Okumuyoruz, irdelemiyoruz ve sorgulamıyoruz. Bırakalım ideolojik ve kültürel birikimini sürekli geliştirmek amacıyla genel olarak kitap oku-

mayı, partinin politik belgelerini ve düzenli yayınları bile doğru dürtüst okunmuyor. Partinin kongre ve konferans belgelerini, ya da düzenli yayınlarını okumayan bir kadro veya taraftar partiyi kavrayamaz, ve yayınları propaganda ve örgütlenmenin birer aracı olarak değerlendiremez. Başka siyasi çevrelere ve geniş yığınlara yönelik propaganda da iddialı davranamaz. Özellikle yayını okumayan birisi, yayının önemini kavrayamayacağından etkili sistemli ve amaçlı bir yayın dağıtıcısı da olamaz. Maalesef taraftarlarımızın ve hatta kadrolarımızın içerisinde partinin temel öğelerine ve yayınlarına gözetmanın ötesinde okumayan çok insanımız vardır. Kadrolarımız, taraftarlarımız okuma yönündeki zaaflarını ciddi olarak aşmadan yeni bir hamle yapamayız; dinamik ve ideolojik bilicilerle donanmış ısrarlı bir mücadeleyi geliştiremeyiz.

Yoldaşlar, Avrupada kadın ve gençlik örgütlenmesinde belli adımlar atıldı. Yurtsever sosyalist kadın ve YCKK faaliyetini sürdürecektir belli ekipler oluşturuldu. Bu alanda neler yapıldığını içeren kimi raporlar ayrıca konferansımıza sunuldu. Ancak burada şunu belirtmek istiyoruz; gerek kadın ve gerekse gençlik örgütlenmesinde de öngördüğümüz hedeflere ulaşamadık. Kadın ve gençlik ekipleri halen tam anlamıyla işlerlik kazanamadılar. Burada, bu alanda görev ve sorumluluk üstlenen kadın ve genç yoldaşlarımız biz

yöneticilerinde eksiklikleri olduğunu kabul ediyoruz. Avrupa Komitesi adına payımıza düşen zaafı aşma iradesini taşıyoruz. Kadın ve genç yoldaşlarımızdan da; kendi çalışma alanlarına daha fedakar, daha dinamik daha bilinçli ve amaçlı bir mücadeleyle görevlerine asılmalarını bekliyoruz ve onlara inanıyoruz. ...

Değerli yoldaşlar, Avrupa komitesinin faaliyet raporunu burada bitirirken hepimizi en içten duygularıyla, saygıyla selamlar, Konferansımızın başarıyla sonuçlanmasını dilerim.

YAŞASIN ÖZGÜR VE DEMOKRATİK KÜRDİSTAN!

YAŞASIN SOSYALİZM!

YAŞASIN PROLETERYA ENTERNASYONALİZMİ

YAŞASIN PARTİMİZ KKP !

KAHROLSUN EMPERYALİZM !

KAHROLSUN KAPİTALİST SÖMÜRÜ DÜZENİ!

Av. Komitesi adına Serhat Erciyes

Karar 1

AVRUPA'DA PARTİ ÖRGÜTLENMESİNİN SORUNLARI VE ÇALIŞMA TARZI ÜZERİNE

KKP 4. Avrupa Konferansı, Avrupa'daki parti örgütlenmesinin sorunlarını ele alıp görüşmüş, aşağıdaki tesbit ve kararlara varmıştır:

A. Konferans: Parti örgütümüz, ciddi bir çalışmayla Avrupa'da kısa sürede KKP'yi siyasi bir olgu haline getirdiğini ve enternasyonal ilişkileri geliştirme yönündeki faaliyetleriyle partiyi dünya komünist hareketinin bir parçası haline getirdiğini saptar. Yani KKP Avrupa'daki politik ve örgütsel mücadelelerinde yol katetmiştir. Ancak partinin Avrupa'daki örgütlenmesinde ve çalışma tarzında giderek bir tıkanmanın belirginleştiğini saptar ve tıkanmanın belli başlı göster-

geleri olarak da şunları vurgular:

1. Partinin Kadro, üye ve taraftar yapısında ideolojik zayıflık, iddia kaybı ve inançlarda kırıma belirgin olarak göze çarpıyor.

2. Partinin ideolojik-politik hattı kadrolar tarafından yeterince kavranmamıştır. KKP'nin K. Kürdistan da üstlendiği tarihsel misyon, ülkede doldurmak istediği siyasi boşluk tam olarak anlaşılmamıştır.

3. KKP'yi K. Kürdistan'daki diğer siyasi partilerden ayırt eden ideolojik, politik, örgütsel ve kültürel dokusu, parti yapısınca tam olarak anlaşılmamıştır. Bu durum partiye olan inanç ve güveni sarsıyor.

4. Parti'nin yönetim organları, denetim ve yönlendiricilik görevlerini tam olarak yerine getirememişlerdir. Partililerin, tüzüğün kendilerine verdiği görev, yetki ve sorumluluklarının bilincinde tam olarak davrandıkları söylenemez. Tüzük kavranmamıştır.

5. Organ içi tartışma ve sorunlar resmi kanalın dışında, dedikodu ile iç içe olarak dışarı taşınıyor. Bu parti yapısını kemiriyor.

6. Demokratik merkezîyetçi işleyiş ve ideolojik,

politik yönlendiriciliğe dayanan ikna çabaları giderek zayıflık ve dirayetten yoksunluk olarak algılanıyor. Heryerde disiplinsizlik fişkınyor.

7. Partinin temel belgelerine dayanarak ve tüzüğün verdiği yetkiyle organlar yerel, özerk politik ve örgütsel faaliyeti sürdürmede çok yetersizdirler.

8. Politik ve örgütsel faaliyetin doğasına ters olan kadrolar arası küsme, bireysel çekiştirme, duygusal yıpranmalar ve inatlaşma ... gibi sıkça rastlanmaktadır.

9. Kadro ve üye yapısı birbirine değer vermiyor, hatta birbirini yıpratıcı tutum ve davranışlara giriyor.

10. En geniş parti taraftarlarının katılımı ile oluşturulan ekiplere yarım-yamalak işlerlik kazandırmıştır.

11. Parti üye aidatlarında ki aksamalar tam olarak giderilememiştir.

B. Bu tespitlerden hareketle konferans:

1. Parti yapısının ideolojik—politik düzeyini geliştirmek ve somutta tek tek yoldaşların ideolojik

donanımını yükseltmek için, yönetici organları belirli dönemlerle örgüt içi ideolojik-politik eğitim, seminer ve örgütlü tartışmaları gerçekleştirmekle görevlendirilir.

2. Tek, tek parti üye ve taraftarlarını halkımızın ulusal özgürlük ve sosyalizm davasının ve insanlığa gerçek eşitliği, özgürlüğü, doğrudan demokrasiyi getirecek olan büyük komünizm davasının yarattığı muazzam baskıyla kendilerini ideolojik, felsefi, kültürel yeniden üretmek için çaba sarfetme yönünde uyarır.

3. Parti organ ve tekil üyelerini tüm partili faaliyetlerinde, partinin bağlayıcı temel belgelerinden esinlenerek yaratıcı, zengin bir yerel politik faaliyeti geliştirmekle yükümlü tutar.

4. Kongre ve konferans kararlarının, politik ve örgütsel faaliyetin her adımında gözetilmesini birkez daha hatırlatır ve parti yapısını parti kararlarının dinamik takipçisi olmaya çağırır.

5. Program, Tüzük, Kongre ve Konferans belgelerinin her organ toplantısında el altında bulundurulmasının önemini vurgular.

6. Organ içi tartışma ve alınan kararların parti tabanına resmi kanal (ilgili görevli) dışında taşınmasını yasaklar. Organ yada tekil üyeleri hedef alan karalamaları, eleştirileri resmi parti platformlarında dile getirmek yerine dedikodu biçiminde sürdürmeleri, önce uyarmak, tekran halinde ise tüzük hükümleri gereğince cezalandırmak bakımından yönetici organlara tüzüksel görevlerini birkez daha hatırlatır.

7. Demokratik- Merkezîyetçiliği partimizin önemli bir değeri olarak vurgular ve yönetim kademelerini demokrasi ile merkezîyetçiliğin bütünlüklü uygulanması için aktif çaba sarfetmeye çağırır.

8. Oluşturulan ekiplere işlevi kazandırmak ve ekipleri pratik-politik mücadele içerisinde geliştirip güçlendirmek yönünde yönetici organları sorumlu tutar.

9. Partinin tüm birimlerinde gerek temel sorunlar üzerinde ve gerekse organlar, kadrolar, üyeler arasındaki sorunlarla ilgili olarak yapıcı, ilerletici bir eleştiri-özeleştirme mekanizmasının geliştirilmesini kararlaştırır.

10. Her partili, partinin yüzüyle geldiği sorunların çözümlenmesini istiyorsa, önce kendinden işe başlamalı, kendi alanındaki sorunların aşılmasında kendini kaldıraç olarak görmek zorundadır.

11. Konferans, tüm kadro, üye ve taraftarlarımızı, partinin temel belgeleri ve 4. konferansımızın kararları doğrultusunda yaratıcı, dinamik bir politik ve örgütsel mücadele çizgisini geliştirmeye çağırır.

1 Aralık 1996

ÖRGÜTSEL ARINMA SÜREÇLERİNDE SORUNLU KADRONUN KAZANILMASI ESASTIR

MİRHAN TİYARİ

Devrimci mücadelede, karşılaşılan örgütsel ve politik sorunlardan arınma süreci "yağdan kıl çeker" misali bir süreç değildir. Örgütsel dağınkılık ve ilişkilerin amorflaşması sorunların aşılmasında karşılaşılmaması muhtemel girdablardan kazanımla çıkmak tecrübe ve kararlılık işidir. Birey olarak kadronun benzeri süreçlerden geçmesi, mücadele sürekliliğini ve devrimci mücadelede katedebileceği yolu gösteren en önemli tecrübe sürecidir. Genel anlamda örgütsel ve politik sorunların aşılması dönemleri birey olarak kadronun sergileyeceği pratik, örgütsel mücadelenin toplam kazanımın bir parçasıdır, ve kadronun sorunlarından anndırılarak saflara kazanılması temel yaklaşım tarzıdır.

Yani örgütsel arınma dönemi meşru deyimle silkelenme dönemlerinde mevcut yapının en az kayıpla tıkanmaları aşmak hedefidir. Bundan dolayı örgütsel arınma döneminin başlangıcında yapı içi önyargıların az oluşu veya hiç olmayışı esaslı üzerine ise başlanılmak, aynı komitelerin hatta aynı ilin veya bölgenin insanların kendi aralarında sağlıklı arınma dönemleri geçirmeleri her zaman için mümkün olmayabilir, çünkü karşılıklı önyargılar ve ilişkilerde karışmaların oluşması muhtemel bir pratik süreç yaşanmıştır ve bunun sonucu olarak örgütsel sorunlar başgöstermiştir. Tabii ki tek başına hiç bir zaman örgütsel sorunların ifade edilmesi için yerel sorunlar yeterli neden değildir. Devrimci mücadelede pratiksizlik ve politik bulanıklık örgütsel sorunların temel kaynağını oluştururlar. Eğer bir yerde örgütsel disiplinden eser kalmamış ise bunun kaynağını politik yetersizlik ve eylemsizlikte aramak gerekiyor. Bunun sonucu olarak yerel sorunlar kendini göstermiştir.

Mevcut örgütsel-politik sorunların aşılması için:

1- Örgütsel ve politik sorunlar bir bütünü eşit parçalandır. Birisi diğerinden daha az önemli değildir. Örgütsel arınma sürecinde örgütlü yapının kazanımla çıkması için sorunların doğru tablili ve ortak iradenin yol göstericiliği esaslı üzerinden hareket tarzı benimsemelidir. Ortak iradenin plenumun, konferans veya kongre türü mümkün olan en geniş katımlı organizasyonlarla sorunların tartışılması ve doğru tahlil ve yol gösterici pratik yönelişlerle örgütsel arınma süreçleri başlatılmalıdır.

2- Ortak iradenin sorunun veya sorunların çözümlenmesine ilişkin belirlenmiş olduğu yönelişler doğrultusunda sorunun veya sorunların pratik alanda çözümlenmesi sürecinde ortak iradenin belirlediği tahlil ve çözüm yönelişleri alanların özgünlüğünü muhtemel olarak tam, eksiksiz yansıtmayacaktır. Tablilerin konulması ve çözümlerin üretildiği süreç iki seçenikle belirlenmiştir. Zaten başka şansıda yoktur ortak iradenin (illegal örgütlenmeler için böyledir) Bir kadronun sorunları raporlar aracılığıyla iletmeleri, iki temsilciler aracılığıyla ortak iradeye sorunların aktarılması. Bunların ikisinin de tam objektivizminden sözedilemez. Dolayısıyla örgütsel ve politik sorunların aşılmasına ilişkin ortak iradenin almış olduğu temel kararların üretilmesinde, uygulayıcı merci tüziüksel hakkı olan otonomluğunu mutlaka kullanmalıdır.

3- Sorunların baş gösterdiği alanda tam kazanımlı bir sürecin yaşanması için önyargıların hiç olmadığı objektif bir zeminin olması gereklidir. Bunun için yerel düzeyde mevcut sorunlar veya sorunların aşılması için imkanlar el veriyorsa yargılamaya ve arınma süreci bölge dışından görevlendirilecek ya da atanacak kadroların denetiminde yapılmalıdır. Kadroların sorumlu alanın yabancı olması avantajdır. İlişkilerin amorflaş tığı ahbab-çavuş ilişkilerin egemen olduğu bir zeminde bu süreci yaşayan kadroların denetimyle sorunlara çözüm üretmek en son başvurulacak yöntem olmalıdır.

4- örgütsel arınma sürecinde, tüm kadroların tüziüksel yaklaşımları ve örgütsel disiplin konularında bir kez daha bilgilendirilmeli ve bu sorumlu kadro ve biriminin kendisini sorgulaması ve eleştiri öz eleştiri mekanizmaları devreye sokulmalıdır. Bu süreç doğal olarak hareketli ve bol tartışmalı olur. Tartışma sürecinde dikkat edilmesi gereken temel düstur kadronun kendi kişiliğini tamamıyla aşması için yeterli derecede kendisine zemin vermek olmalıdır. Eğer kadro tartışma sürecinde kişiliğini tamamiyle dışavurma imkanını bulamazsa sağlıklı sonuç elde etmek mümkün değildir, çünkü ilişkilerde amorflaşmanın yaşandığı alanlarda mutlak biçimde oportünizm tehlikesi barınmıştır ve çözüm anında kişiliğin bastırılmış olması oportünizme mutlak ölçüde pirim vermiştir. Bastırılmış bir kişiliğin ileride yeniden sorun olmayacağını garantisi yoktur

ve tekrardan sorun olacağı mutlakır.

5- Sorunlarıyla tartışma konusu olmuş kadronun veya birimin ilgili birimler dışında tartışma konusu edilmemeli ve tedbir olarak tartışma konusundan sorumlu kadro veya birimin öncelikle yetkileri askıya alınmalı ve yargılama dönemi mümkün olan en kısa sürede tamamlanmalıdır.

6- Örgütsel arınma streçlerinde cezalandırma yöntemine en son, başka seçeneği olmadığı hallerde başvurulmalıdır. Cezalandırma yöntemi her zaman için çözüm değildir. Ama, başka seçeneğin olmadığı hallerde ise, cezalandırma yöntemi sorunun veya sorunların çözülmesinde ilgili birimler açısından kararlılık ölçütüdür. İlgili birimler sorunların aşılması konusunda sorumlu kadro veya birimin ikna yöntemiyle eleştiri-özeleştiri mekanizması işletilerek çözüm yoluna gitmelidir.

7- Sorunun veya sorunların çözülmesinde, sorumlu kadronun veya birimin sorunlardan arındırılması ve yeniden kazanılmasının en mantıklı yolu sorgulamayı yapan ilgili mercinin kararlı tutumudur. Çünkü, derinin kokmaması için her zaman çözüm bulunabilir,

fakat tuzun kendisi kokuyorsa, çözüm bulunmazsınız.

8- Yargılama konusu edilen davranışın, tutumun dışavurumunun somucudur. Nedenleriyle ilgili olmak temel dısturlardan biridir her zaman için. Davranış yargılanmadan önce etkenler tahlil edilmeli ve sorumlu davranışın ekarte edilmesi için izlenecek yol ve yöntemde netlik sağlamak gerekir.

9- Yargılama yapılırken temel dısturlardan hiç bir şekilde sapılmamalı ve davranış yargılama konusu olan kadro veya birimin yasal hakları son tahlilde (cezalandırma yöntemine başvurulduğu durumlarda) hatırlanmalıdır.

10- Eğer yargılama konusu olan davranışın tüm ikna yöntemlerine rağmen aşılamıyorsa cezalandırmanın hiçbir duygusal etkide kalmaksızın gerçekleştirilmesi en önemli örgütsel kazanımdır.

11- Her zaman için örgütsel ve politik sorunların aşılması streçlerinde gözetilecek temel dıstur örgütsel kazanımların kendisidir. Bir kadronun güntümtüz koşullarında kolay yetişmediğini düşüncecek olursak, arınma streçlerinden birey olarak kadronun tutarsızlıklardan annarak saflarda kalması örgütsel kazanımdır.

PARTİDE DEMOKRATİK İŞLEYİŞ VE PARTİ DİSİPLİNİ

Komünist kadrolar, yaşadıkları sınıfı toplumlarda ; eğer toplumsal yapıya burjuva sınıfı hükümlanlık yapıyorsa ezilen sömürülen emekçi sınıflarını örgütleyip toplumsal devrim için çalışırlar. Toplumsal devrimden sonraki streçte ise, komünist topluma geçiş evresi olan sosyalizmden komünizme geçişin sağlıklı gerçekleşmesi için aynı kararlılık ve azimle devrimin kazanımlarının korunması ve geliştirilmesi için çalışırlar.

Ülkemiz komünist kadroları geleceğe dönük örgütlerini geliştirip, örgütlü davranış ve parti disiplinini devrim mücadelesinin merkezine alabildikleri ölçülerde devrimin kazanımları artacak ve gün geçtikçe zafere yaklaşacaklardır. Örgütlü davranış bilincini aşmış her komünistin örgütlü davranışın tüm gereklerini yerine getirme ve örgütlü davranış kitleler nezdinde yaygınlaştırma sorumluluğu vardır.Devrim mücadelesinde en gelişmiş ve en ileri örgütlenme aracı parti dir. Parti saflarında örgütlenen ve örgütlendirme sorumluluğunun bilince çıkarılması ve geliştirilmesi öncelikle kadronun kitlelere saflarında örgütlenme çağrısı yaptığı partinin programatik ve tüzüksel yak-

laşımını, dısturlarını iyi bilmesine ve parti olgusunu bilince çıkarmasına bağlıdır.

Partimiz, ulusal sorun ile sosyalizm sorununa bütünlüklü yaklaşımı esas alarak, ülkemizde ulusal demokratik halk devrimi mücadelesi vermekte ve halkımızın başat sorunları ulusal sorunu emekçi sınıfların öncülüğünde çözülmesini öngörmektedir. Bunun için "Yaşasın özgürlük, Yaşasın Sosyalizm" şiarının tüm ülkede haykırılması savaşımı vermektedir.

Emekçi sınıfların öncülüğünde ulusal kurtuluşun toplumsal kurtuluşla taçlandırılması hedefine ortadoksa bağlı, parti saflarında mücadele eden her kadronun parti demokratik merkeziyetçi anlayışa sadık kalarak, bu ilkeyi koruma ve geliştirme; parti disiplinine uyma başta gelen görevidir.

Partimiz, bolşevik bir partidir. Yani azınlığın çoğunluğun iradesine uyma, bunun yanında azınlığın çoğunluk olma hakkına sahip olduğu demokratik parti işleyişini savunur. Nedir azınlığın çoğunluğun iradesine uyma ilkesi? Parti saflarında örgütlü tüm ka-

droların örgütsel politik sorunlarda hatta teorik konularda aynı düşünmesini dayatmamak, tersinden farklılıkların zenginlik olduğunu, farklılıkların tartışma ortamına vesile olacağına, tartışma ve eleştirinin olduğu yerlerde sağlıklı kararların alınabileceğini savunmaktadır. Herhangi bir konuda tartışıp, karar alacak mekanizmanın tüm üyelerin aynı düşünmediği hallerde azınlıkta kalan görüşün çoğunluğun görüşüne uymasındır. Alınan karar ne olursa olsun kararın pratikte uygulanması sadece çoğunluk görüşlerinin sahipleri değil, azınlık görüşünün sahiplerinin de eşit düzeyde sorumluluklarını gerektirir. Fakat, bu durum azınlık görüşünün kararın pratikte uygulanması sonrasında eleştiri getirme hakkını ortadan kaldırmaz.

Azınlığın çoğunluk olma hakkı; azınlığın çoğunluk iradesine uyması ile, azınlığın çoğunluk olma hakkı parti demokratik merkezîyetçi işleyişinin bir birini tamamlayan iki vazgeçilmez düsturudur. Her koşulda çoğunluğun düşüncesinin tartışılmaz olduğunu savunmak azınlık iradesinin görmezden gelinmesini beraberinde getirir. Pekâla kimi durumlarda azınlığın görüşü daha doğru olduğu halde çoğunluğun yanlışlığı ve sapmalara neden olabilecek kararı veya kararları pratikte uygulanabilir. Ki pratikte yaşanmış bir çok deneyim bunun doğruluğunu kanıtlamıştır. Böyle hallerde azınlığın parti organlarında sorunlar üzerinde tartışma açıp, yapıyı ikna ederek çoğunluk olma yolu açıktır.

Parti içi demokratik işleyiş, herkesin işine geldiği gibi davranış sergilemesi değildir. Kolektif davranış esastır. Kadro, hatta sempatanın yoldaşların kolektif davranış biçimine tımden uymaları kolektivitinin işlerliğini sağlayan temel faktörlerden biridir. Çoğu zaman demokratik işleyiş zarfının arkasına gizlenip, anti-demokratik yada kolektif işleyiş zedeleyen davranışlarla karşılaştığımız oluyor. Bu durumun asıl nedeni; bireysel davranış sergilemenin kolaylığına kendisini kapturan, tekil kadroların parti ilkelerini bu uğurda hiçe saymasıdır. İki nedenle böyle oluyor. Bir, partiyi gerçek anlamda özümsememek. İki, demokratik işleyişin ne olduğunu kavramamak ya da işine geldiği gibi yorumlamak. Bunların ikisini de komünist kadrolar aşmak durumundalar. Komünistler kapitalist düzene karşı ezilen emekçi sınıfların öncülüğüne soyunurlarken temel kalkış noktaları kapitalist düzenin emekçi kesimler üzerinde estürdüğü anti-demokratik uygulamalar ve eşitsiz gelir dağılımıdır. Alternatif olarak, proleterya demokrasisini ve eşitlikçi gelir dağılımı geliştirilir. Öyleyse parti içi demokratik işleyişin ihlal edilmesi kadronun burjuva toplum karakterinden henüz arınmadığının göstergesidir.

Bu durumda parti içi örgütsel politik sorunlar

komsunda kadroların eleştirilerinin önünü açmak eleştirilerin yerli yerine oturtulması için bağlı kalınacak hususların altını çizmek gerekecektir. Parti tüzüğüntün 5. maddesinin c ve d bendleri bu durumla ilgilidir.

"c- Parti sorunlarının bütün organ ve üyelerce serbest tartışılması sınırlanamaz. Parti görüşleri ve kararlarını tartışma ve eleştiri özgürlüğü; parti programının, Kongre ve Merkez Komitesi kararlarının günlük uygulanmasının ve partide eylem birliğinin sekteye uğratılması ile sınırlıdır.

d- Parti politikasına ilişkin sorunların çeşitli organlarda ya da bütün partide serbest ve ciddi biçimde tartışılması her üyenin vazgeçilmez hakkı ve parti içi demokrasisinin bir ilkesidir. (...)"

Benim kralım seninkinden iyidir anlayışıyla hareket eden ulusal hareketlerden farklılığımızı koymak ve diktatörlüğe davet çıkaran toplumumuzun bu kişilik yapısını red etmek ve demokratik işleyiş ve kolektif üretime sevk etmek için parti içi demokratik işleyiş ilkesine tam anlamıyla sadakatı gerektirir. At izi ile itizini bir birine karıştıran günümüz koşullarında halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinin akıbeti gün geçtikçe puslu bir ortama giriyor. Bu güne kadar ulusal hareketler camide namaz kılıp kilisede günah çıkartıyorlardı. Fakat bundan sonra bunun aynı şekilde yürütmeyeceğini akl başında herkes görüyor. Ülkemiz komünist kadrolarının kolektif davranış içine girecek parti disiplinine bağlı kalarak tarihsel sorumluluklarını eksiksiz ifade etmek durumunda oldukları bir dönemden geçiyoruz. Görev ve sorumlulukların tam ifade edilmesi, örgütlenme sorunun bilince çıkartılması ve örgütsel işleyişin kavranmasını zorunluluk haline getirir.

Kolektif davranış üretimi içerisinde bulunan her kadro başta diğer yoldaşlarına ve halkına karşı sorumludur. Bu duyguyu kişiliğinde perçinleşmiş her kadronun kazanacağı bir gelecek vardır. Örgütlü davranış norumlarına uymayan kadroların kişilik zaaflarını aşması için kolektivitinin tüm bireylerin yardımcı olması gerekir. Kolektivite içerisinde zaaf olan kadroların zaaflarını aşma hedefi kadroların kazanılması içindir. Kadroların zaaflarını aşması için çaba sarfedip, olumlu değerlerin yüceltilmesi yoldaşlık görevidir. Kadro kişiliğinde zaaf lar barındırıyor diye kesip atmak çözüm değildir. Güçlü kolektiviteler zaaf ları eritebilen kolektivitelerdir.

Partili mücadele yaşamında bunun örneklerine sıkça rastlanılmaktadır. Kadroyu demokratik işleyiş içine çekip, zaaf larını aşması için eleştiri geliştirmek yerine "bundan adam olmaz" önyargısıyla hareket edip, zaaf lu kadronun kendi haline bırakılması gibi

kolaycı yol tercih edilmektedir. Bu yanlıştır. Ve zaaf-
ların derinlik kazanmasına neden olmaktadır. Parti
içi demokratik işleyiş ve parti disiplini örgütlü yapıda
herkesin birbirine karşı sorumluluk hissetmesi için
vardır.

Çoğu zaman da, bilinçli veya bilinçsiz demokratik
işleyişin anti-demokratik emeller içinde kullanıldığına
tanıklık ettiğimiz oluyor. Demokratik işleyişin yerine
anti-demokratik işleyiş, disiplinin yerine disiplinsiz-
liğin geçtiği haller demokratik işleyiş ve parti disipli-

nin kavranılmadığı hallerdir. Askeri anlayışla hareket
eden kadroların kişiliklerinde barındırdıkları zaaflardan
bunlar.

Parti farklılıklarını kavrayan kadrolar, partide de-
mokratik işleyiş ile parti disiplinine her hal ve koşulda
sadık kalmanın gerekliliğine inanmış ve bu ilkenin
korunması ve geliştirilmesi için mücadele eden kadro-
lardır. Demokratik işleyiş devrim mücadelesinde üre-
timin güçlendirilmesinde, disiplin ise üretimin huz-
landırılmasının teminatı olarak vardır.

DEVİRİMCİ MÜCADELEDE YÖNETİCİ KADRO

Toplumlarda liderlik sanatı, toplumun yaşaması ve ge-
lişmesiyle özdeşdir. Yaşanan toplumsal koşullar ne
olursa olsun, içinde yaşanılan toplumun açmazlarını
çözüm-süzlüklerini çözüm üretmek üyelerin ve yönetici
kadroların en başta gelen görevleridir. Toplumsal ön-
derliği ne kadar dallayıp budaklarsanız nihayetinde
kadronun toplumsal sorunlar karşısında ön açıcı olup
olmadığı noktasında somutlaşırsınız.

Devrimci yaşam tarzı eskinin reddi üzerine
kurulur. Çünkü eski yaşam tarzı bize ait değildir...
Bir kadro misyonuna uygun yaşamalı, oturmalı, kalk-
malı, düşünceli, toplumsal ilişkilerini ona göre uygu-
lamalı, onun ahlaki kültürü içinde yani günlük yaşan-
sını devrimci düşüncelerine ideallerine değerlerine
göre biçimlendirmelidir. Bunun için:

1- Eger, devrimci yönetici kadroların tek başlarına
devrimi yapamayacakları noktasında net işek, devrim-
ler sürecinde yönetici kadroların devrime giden yol
da yol gösterici olduklarını dolayısıyla devrimin kit-
lelerle birlikte yapılacağını görüyoruz demektir.
Dolayısıyla şunu da biliyoruz demektir: Önder kadro,
yetkinlikte bütünsellik çerçevesine sahip olmadan
ileriye gören perspektifler sunma yetkisine sahip ola-
maz. Özellikle liderliğin ilahlaştırıldığı doğu despo-
tizminin egemen olduğu bilim gibi geri kalmış top-
lumlarda toplumsal devrimi amaçlayan lider kadro
veya bir bütün olarak önderlik yetkin olmak durumun-
dadır. Ve atılacak her adımın bilinçli davranış sorunu
olması zorunludur. Aksi durumlarda atılacak her yanlış
adım tedavisi mümkün olmayan yaraların açılmasına
neden olacaktır.

Çoğu zaman karşılaştığımız "sol" sekte davra-
nışlar, ben merkezietçi anlayışlar sürekli biçimde ör-
gütlü disiplin olarak bize yutturulmaya çalışılır. Keyfi

tutumlar kararlar dayatılır. Bu davranış biçimini ser-
gilemeyenimiz yok değil, yaşadığımız burjuva düzen-
de özellikle bu türden davranışlara yabancı olmama-
mız için yeterli koşullar mevcuttur. Toplumca önderlik
ile burjuva önderlik arasındaki farklılıkları görmek
ve toplumsal yönetici kadroların vasıflarını kendi bün-
yemizde diye bir sorumluluğumuz her zaman için var-
dır.

2- Yönetici kadro yaşadığı toplumsal koşulların
tahlilini doğru tespit edip, devrim mücadelesinde yı-
kılması için savaşım içinde olduğu baskıcı düzenin
yerine nasıl bir toplumsal düzenin inşa edileceğini ve
devrim mücadelesinde kullanılacağı araçların ve yön-
temleri ve önderlik edeceği sınıfsal zemini kavrayan
ve egemen burjuva anlayışın emekçi sınıfı sömürmek-
te kullandığı araç ve yöntemleri yarandığı zaaf nok-
talarını kavrayıp içerisinde bulunduğu alanın özgül
koşullarından kalkış yaparak alternatif üreten ve pra-
tikte uygulanması için en başta kendisi uygulayıcı ol-
mak durumundadır.

Örgütlenme sürecinde devrimci kadro kesinlikle
"sol" komünistlik hastalığını yenmiş olması zorunlu-
luktur. Çünkü komünist kadroların öntünü tükayan en
önemli engel burjuva toplum karakteri olan yönetici
diktasına kendisini kaptırmasıdır. Kadronun üretimin
içinde olması ve de üretimde başarılı bir grafik ser-
gilemesi kendi bulunduğu alanda doğal önder olarak
kendisini açığa vuracaktır. Doğal olarak belirtmemiz
gerekir ki, yönetici kadro pratik süreç içinde pratiğiyle
kendini kanıtlar ve öne çıkar. A veya B iş kolunda iş
sahasının kendi özgün sorunlarından kalkış yaparak
insanların devrimci saflara yönelmesini başardıktan
sonra pratik süreçte hareketlenen toplum kendi ön-
derliğinde üretir. Yönetici kadroların birinci görevi

bu eylemlilik sürecine önderlik ederken, öne çıkan kadro vasıflarını taşıyan insanların önünü açmak ve kendi özgün alanında görev almasını sağlamak.

3- Yönetim mekanizmasının içerisinde yer alan yönetici kadronun bundan sonra birey olmaktan çıkmıştır. Atacağı her adım, konuşacağı her söz artık kendisini bağlıyor olmaktan çıkıp, örgütlü davranışta bulunduğu kurumla ilgili olur. İdeolojik, politik yaklaşımları ile pratik yaşamada tutarlılık olmazı zorunludur. Halk tabiri ile "sözü ile özü bir" olmalıdır. Komünist kadroların bu noktada daha dikkatli biçimde izlendiklerini bilirsek, tutarlılıkların ve ya tutarsızlıkların çok kısa sürede gözlemlendiğini belirtmiş oluruz.

Toplumda devrimci yöneticilik vasıfları tamamlamayıp sürekli biçimde populist davranışlar içerisinde bulunulması önderi-önderliğin kendi ideolojik politik davranışın dışında savrulmaları içerisine sokar. Devrimi kendi kişiliğinde yaşamış kadroların alabilecekları uzun erimli bir yol vardır. İdeolojik politik davranış ile somut yaşam arasında tutarlılık sergileyebilen bir devrimci kadronun küçük burjuva oportunist davranışı yenmiş olması gerekmektedir. Eğer kadro, zaatlarıyla barışıyor ve eleştiri-özeleştiriye red ediyorsa yönetim mekanizmasında bir an için bile olsa yer yoktur.

4- İyi yönetici kadro, zamanlama ve pratik davranış hatalarını ekarte etmiş, bu konuda bağlayıcılığı ilerletici faktör olarak değerlendirebilen kadrodur. Bağlayıcılığı yanlıştan kurtulmak veya kurtarmak için yol gösterici yöntem olarak götürsük taviz ile de karıştırmamız oluruz. Pratikte sıkça karşımıza çıkacağı gibi, taviz veren bir yönetici kadro ile kesinlikle verdiği taviz üzerinden bir kurgulama yapmıştır. Yönetici sıfatından dolayı tepki alırım diye açığa vurmadığı bir davranışın önünü açmak için taviz vermiştir. Taviz verilerek kadro kazanılmaz ama, kolay kaybedilir.

5- Nasıl yöneticilik; şimdiye kadar teorik anlamda yönetici kadronun üzerinde durmaya çalıştık. Bugün içinde yaşadığımız toplum tarihsel yaşam koşulları ve bu tarihsel süreçten toplumumuzun edindiği olduğu askeri kişilik yöneticiliğin tiranlaşmasına müsait zemin vermektedir. Bu olgunun sağ veya sol ideolojilerle bağlantısını ancak derin incelemelerle ispatlama şansımız vardır. Dolayısıyla sadece bir ideolojik yaklaşım diktatoryal sonuçlar doğurur diyemeyeceğiz. Bilimsel sosyalizmi rehber almış yöneticinin kendi ideolojik politik yaklaşımlarını tavizsiz savunarak ve pratikte üretirecek davranış biçiminden kurtulma şansı vardır.

Genelikle örgütlülük geleneğine sahip toplumu-

muzun devrime doğru yol alabilmesi için mevcut geleneksel (feodal ya da ulusalcı) örgütlülüğün inkarı zorunludur. Doğu despotizm geleneğine sahip bir toplumuz. Yaşamakta olan ulusal-toplumsal mücadele sürecinde komünistlerin alternatif örgütlülük biçimi olarak proleterya diktatörlüğünü dayatmaları toplumun çıkarıdır. Birey olarak her önder kadronun da bu perspektifle gerekli donanımını kendisinin sağlaması bir zorunluluktur.

6- Yönetici kadro birlikte çalıştığı yoldaşlarının sorunlarıyla ilgili olmak durumundadır. Önderlikte bulunduğu sorumluluk alanında kolektif üretimi esas alan yönlüşler içerisinde olunması ve her kadronun kendisini buna göre ayarlaması genel anlamda devrim mücadelesinin kazanımlarını artıracaktır. Kadrolar herkesin emeğine ve yeteneğine göre görev ve paylaşım sağlamayı esas almalı. Yönetici kadro, yönettiği yoldaşlarının doğrularından yola çıkarak kararlarını bunun üzerine şekillendirirse kadro kendi düşüncesinin karara yansıdığını görecektir ve kararların uygulanmasında tereddüt göstermez. Eğer amaç kolektif üretim ve kolektif önderlik ise yapılması gereken budur. Yönetici kadroların doğruları amaca yönelik en genel doğrulardır; kadronun ve kitlenin doğruları amaca giden yolda pratik sürece ilişkin pratik ve yol aldıcısı doğrulardır.

Genel çerçeve içerisinde teorik ve pratik sürece hakim bir kadronun yönetim mekanizmasının hiyerarşik düzenlemesi içerisinde kendisine bağlı konumunda olan kadrolardan öneri alabilmesini öğrenmiş olması gerekir. Bu bir komünist kadronun mücadele sürecinde kendi alternatifini üretmesine yardımcı olacak bir husustur. Zaten iyi yönetici kadro kendi alternatifini yaratmakta ve ona ön açan kadrodur. Bir kadronun kendi alternatifini yaratması kendisini düşürmeyecektir, tersine yüceltecektir.

7- İlegal koşullarda siyasi örgütlenme yapan yapının yönetim mekanizması devrime giden yolda şeffaf değildir. Şeffaf olan pratik davranıştır. Çoğu kez karşılaştığımız illegalite davranışlarında bunun tersi söz konusu oluyor. Karar mekanizmaların gizli eylemin meşru olması gerekirken, bunun tersi davranışlar olabiliyor. İlegal koşullarda örgütlenen bir siyasi hareket pratik eylem sürecinde devrimci meşrulaştırmayı esas alır. Bunu yapacak olan kitleler nezdinde yönetici kadronun kendisidir.

8- Devrimci mücadelede yönetici kadroların kitlelerin her katmanından, her bireyinden devrim lehine yararlanmasını değerlendirilmesini bilmelidir. Ahab-çavuş ilişkilerinden kurtulamayan bir yönetici kadronun bunu yapabilmesi mümkün değildir. Yere

ve zamana göre kimi durumlarda 70 yaşındaki bir yaş-
lının yapabileceği işi genç dinamik bir kadronun ya-
pamayacağını bilmek gerekir. Dolayısıyla devrim müt-
cadelesinde ezilen sınıf mensubu her bireye düşen bir
görev vardır. Yeter ki önder kadro önyargı ve peşin
hükümlü davranışlardan kurtulmasını bilmiş olsun.

9- Yönetici kadro, ikircikli davranıştan kendini
arındırması, ideolojik netlik içerisinde olmalıdır. Neyi
nerede niçin yaptığını veya söylediğini bilmeli ve ka-
rarlarının takipçisi olmalıdır. Pratikte üretilen her alın-
mış kolektif kararların istenilen düzeyde sonuç ver-
mesi her zaman için mümkün olmayabilir. Bu tür du-
rumlar yönetici kadronun sonuçlardan sınılanması için
vesile değildir. Üretilen kararların doğuracağı sonuç
ne olursa olsun yönetici kadroyu birinci derecede
bağlar. Doğru davranış ürünü olan sorgulayıcılığı ka-
drolar kararlar almadan önce yapmalıdır. Eğer, rüz-
gann estiği yöne göre bir kadro davranışını belirliyorsa
pratik süreç içerisinde başarısızlık anlarında bastır-
ılmış kişilik kendisini dışavurur ve "ben böyle ola-
cağımı zaten biliyordum" diyecektir. Bunun sorumlu
davranış olmadığını-olamayacağını belirtmeye gerek
duymuyoruz.

10- Kolektivitinin alacağı kararlarda her kadro
yeteri düzeyde sorgulayıcı olmalı ve alınan kararın
veya kararların pratikte üretimini mutlaka sağlamalı-
dır. Eğer, kararın veya kararların üretme koşulları mev-
cut değil ise her kadro hayır demesini bilmelidir. Yö-
netici kadro kararların yaşama geçirilmesinde aktif
davranış sergileyerek birlikte yürüdüğü kitlelere güven
vermelidir. Pratik her eylemin daha büyüğünü gerek-
leştirilmesi için vesile olduğunu düşünürsek, kadro-
ların güven verici olmalarının da anlamını pekiştirmiş
oluruz.

11- Yönetici kadronun dikkat etmesi gereken bir
başka önemli husus, kendi yaşam standartlarını ön-
derlik ettiği sınıfın yaşam standartında tutmaya özen
göstermesidir. Parti; özgürlük, demokrasi, eşitlik,
bağımsızlık ve insanlığın tarihi boyunca yaratmış ol-
duğu bütün değerleri benimsiyor ve temsil ediyor.
Dolayısıyla bizim yaşam tarzımız bu ilkelere göre şek-
illenmek zorundadır. Önce yönetilene sonra kendi-
sine istemeyi bilmelidir. Ters durumda yönetici kadro
ideolojik politik yaklaşımlarıyla ters düşmüş olacak
ki bu da kadronun dahası bir bütün olarak içerisinde
hareket ettiği siyasi yapının kitleler nezdinde güven-
nirliğine gölge düşürmüş olacaktır.

12- YÖNETİCİ KADRO ÜRETKEN OLMALI;
daha önce yönetici kadronun doğrudan sosyal yaşamın
içinde olması gerektiğini belirtmiştik. Ve her yönetici
kadro zorunluluklar dışında üretimin içinde yer almalı

ve bulunduğu alanda ekonomik taleplerle değil politik
taleplerle davranmalıdır. A fabrikasında çalışan bir
önder işçinin eğer ekonomik talepleri politik taleplerini
bir noktadan sonra ağır baskıorsa o işçinin risk
almasını beklemek hayalcilik olur.

İster kadro meslektan devrimcilik yapsın, ister
herhangi bir iş alanında üretimin içinde olsun, yönetici
kadro her hal ve koşulda politik üretkenlik gösterme
becerisine sahip olmak durumundadır. Okuyup yaz-
mayan, güncel gelişmeleri takip etmeyen bir kadronun
ön açıcı perspektifler sunmasını beklememek gerekir.

Yönetici kadrolar örgütlü davranışı esas almalı
ve bireysel çalışmalarını red etmelidir. Kolektif meka-
nizmalar yaratmak için yaratıcı ve sorumlu davranmak
durumundalar. Örgütlü birimler oluşturulurken, "üç kişi-
lik bir birimde görev ve sorumluluklar bakımından
eşit görev paylaşımının sağlanması ve "ortak eylemli-
liği düzenini sağlamak ve hızlı akışı gerçekleştirmek
üç kişinin birden müdahaleci olduğu bir biçimde yü-
rürüz. Bir düzenleyici, sorumlu (sekreter) seçmek
gerekir.

13- LEGAL ZEMİNDE BULUNAN YÖNETİCİ
KADROLAR; legal zeminlerde düşmanla her an yüz-
yüze mücadele veren yoldaşların özellikle dikkat et-
meleri gereken hususlar vardır;

a) Kendi siyasal yapınının yasal zeminlerdeki
temsilcisi durumundalar. Söyleyecekleri her söz içe-
risinde buldukları her davranış temsil ettikleri siyasi
görüşü doğrudan bağlamaktadır.

b) Kendi bağlı bulunduğu siyasal kurumun (par-
tinin) ideolojik-politik yaklaşımlarının kitlelere ulaştırılmasında köprü misyonu yüklenmiş, yasal kurumlarda aktif görev almış ve partinin ideolojik politik yaklaşımlarının kitlelere ulaştırılmasında ve kavratılmasında sorumluluk sahipleridir.

c) Kolektif davranışa en çok ihtiyaç hissedilen
bir mücadele alanındalar. Örgütlü davranış biran için
bile olsun terk etmemeli; örgütlü kordinasyon sağla-
mada herkes eşit düzeyde sorumluluk sahibidir.

d) Opportünizme en çok prim veren bu alan, yöne-
tici kadrolar popülist davranışlar karşısında direnmek
durumundalar.

14- ÖRGÜTSEL İŞLEYİŞTE RAPOR ALIŞ-
VERİŞİ; illegal örgütlenme koşullarında ML örgüt-
lenme tarzının oluşturulmasında rapor alış-verişi zo-
runluluktur. Sağlıklı illegal bir örgütlenmenin oluş-
turulması için ilişkilerin dikey tarzda oluşturulması
gereklidir. Yatay ilişkilerin engellenmesi için tek
önleyici faktör düzenli rapor alış-veriştir.

Ayrıca rapor, örgütlü disiplinin ve sorumlu dav-
ranışın oluşturulması ve tabanın alınan kararlarda söz

hakkını kullanmadaki biricik aracıdır. ML örgütlenme tarzına göre raporlar hiyerarşik düzenlemede alttan üste doğru düzenlenir, talimatlar ise üstten alta doğrudur.

Her birim ve kadro raporunu bir üst birimine hazırlar. Her kadromun direk MK'ne yada genel sekretere şikayetlerini, düşüncelerini yazılı raporla bağlı bulunduğu birime veya komite aracılığıyla iletme hakkına sahiptir.

Raporlar örgütsel işleyişte genellikle birim ya da kadronun bir üst birimini kendi örgütsel faaliyetler konusunda bilgilendirmek üzere hazırlanır; raporlar hazırlanırken dikkat edilmesi gereken hususlar:

a) Rapor, yalın ve abartmadan uzak olmalıdır. Doğru bilgilendirme esastır.

b) Raporu düzenleyen birim veya kadro önce faaliyetini sonra, sonraki dönem için tasarısını aktarır.

c) Varsa örgütsel-politik sorunlarını dile getirir. Gerekliyse yardım talebinde bulunur.

d) Varsa eleştiriler, hiçbir şekilde acıma ve duygusallığa kapılmadan dile getirilir, gerekliyse raporlar aracılığıyla hesap sorar.

e) Raporlar düzenlenirken yapı güvenliğine dikkat edilmelidir. İsim ve açık adres belirtilmemelidir.

f) Ayrıca, bir üst birim veya komite tarafından istenildiği durumlarda değerlendirme veya ihtisas raporları talep edilebilir.

15- Ve son olarak her yönetici kadro "yaşamı uğruna ölümlü göze alabilecek kadar" sevmelidir.

SON SİYASİ GELİŞMELER ... ABD EMPERYALİZMİ VE KÜRTLER

Dünyadaki güç odaklarının gözü bir kez daha Ortadoğuya çevrilmiş ABD'nin ne yapacağına bakıyor. ABD Saddam rejiminin yanı sıra esas bölge halklarına "Çin işkencesi" yapmaktadır. Son beş yıldır dünyada ve bölge kamuoyu ABD emperyalizmini kedinin fare ile oynar gibi Saddam ile oyununu seyretmektedir. Irak Baas rejimi "ha yıkıldı-yıkılacak", "ABD Irak'ı vurdu vuracak", "ABD Saddamı neden devirmiyor?", "ABD bölgede Kürt devleti kuruyor" ... gibi manşetle başına hep yansıtıldı fakat bölgede değişen bir şey yoktur. Film seyredir gibi ABD Saddam rejiminin ikili oyunlarını seyrediyoruz. Bu arada Kürt halkı açlık, sefalet içinde yaşıyor, iç çatışmalarla sürekli kan kaybediyor. Uygulanan ambargo ile Kürt halkının yanı sıra Irak, Arap halkı'nda büyük acılar çekiyor.

ABD emperyalizmi Ortadoğu'da ve özel olarak da Irak'da, ne insan hakları ihlalleri ne Saddam rejiminin diktatör oluşu ve ne de Kürtlerin ulusal kurtuluşu ile ilgili değildir, bunları dert emiyor. ABD emperyalizmi dünyadaki insan hakları ihlallerinin ve ezilen halkların çektiği acıların başlıca sorumlusu olmuştur. ABD Ortadoğu'da kendi bencil emperyalist çıkarlarına uygun düşmek kaydıyla Suudi Krallığı başta olmak üzere tüm köhnemiş gerici hatta ilkel rejimlerin (diktatörlerin, kralların, emirliklerin) başlıca dayanağıdır. ABD Latin Amerika'da halkların kanını akıtan ihericileri, demokratları, komünistleri acımasızca

katleden faşist diktatörlerin başlıca tezgahlayıcısı olmuştur hep. Bütün bunları, dünya halkları ağır bedeller ödeyerek öğrendi. Ama bugün gerçekler ters yüz edilmek isteniyor, burjuva basın ve medya araçları ABD'yi dünyada insan haklarının ve ezilen halkların yanında bunların savunucusuymuş gibi gösterme ikiyezülülüğünü sergiliyor.

ABD'nin derdi Ortadoğuda ne biz Kürtlerin ulusal hakları ne de Kuveyt emirinin çıkarlarını korunması yada yapay bir devlet olan Kuveyt'in bağımsızlığını korumak değildir. ABD genel olarak dünyada hakimiyet peşindedir. Özel'de bölge petrolünün "güvenliği"ni denetimi altında tutmak istiyor.

Bundan 5 yıl önce oyuna getirilen Saddam'ın Kuveyt işgali, ABD'nin bölgeye askeri müdahalesi için bulunmaz bir fırsat yarattı. Ve ABD Sudi Arabistan başta olmak üzere bölgeye ciddi bir askeri güç yerleştirdi. ABD bölgedeki askeri gücünü sürekli tutabilmek için şu gerekçelere ihtiyacı vardır: "Irak rejimi (Saddam diktatörlüğü) güneyde Kuveyt'i kuzeyde Kürtleri tehdit ediyor. İran, körfezdeki Arap devletlerine saldırı hazırlığı içerisinde." ABD bunları bahane ederek bölgeye askeri güç yığıldığı ve mümkün olduğu kadar askeri varlığının süresini bölgede uzatmak, hatta kabalaştırmak istiyor. Bu nedenle ABD elindeki tüm maddi teknik ve askeri gücünü kullanarak, bölgedeki sorunları çözmek değil çözmemeye ça-

balıyor. Bölgedeki mevcut sorunlu durumu uzatmaya ve derinleştirmeye ve böylelikle "kurtarıcı ABD'nin askeri gücüne olan ihtiyacı" diri tutmak için çeşitli politikalar izliyor. Saddam'ı dün de devirme imkanına sahip (Körfez savaşında olduğu halde son anda vazgeçti. Ne ölü ne de diri olan bir Saddam'ın varlığını korumak istiyor. Kürt sorununda da benzer bir politika izliyor. Güney Kürdistan'da, bağımsız ulusal devlet yönelişine karşı duran ABD, Kürt ulusal güçlerin Saddam'la uzlaşmasına da karşı duruyor. Son günlerdeki gelişmeler ABD'nin bu tutumunu çok netçe sergiledi. Mesut Bazani "ABD'nin tavrı nedir, ne yapmak istiyor halen tam olarak bilmiyoruz bu tutumu bizi yıldırdı." derken aslında ABD'nin bölgede ki sorunların çözümünü değil, çözümsüzlüğü sürekli kılmak istediğinin itirafıdır. Bölgede sorunların çözümsüzlüğü, emperyalist siyaset için sürekli uygun bir iklim yaratıyor. Bundandır ki, genel olarak emperyalizm, özel olarak da ABD emperyalizmi hiç bir yerde sorun çözen konumda olmadılar, hep sorun yaratan ve sorunların çözümünü engelleyen taraf oldular.

Bu değerlendirmeden hareketle şunları belirtelim: ABD'nin Irak'a sınırlı bir yeni saldırısı (füze saldırısı) olabilir, ancak Irak'a kapsamlı saldırarak Saddam rejimini devirmesi (başarıp-başaramaması ayrı bir sorun) gündemde değildir. Yine Mahir Kaynak gibi medya maymunlarının yada sahte uzmanların iddia ettiği gibi gündemde İran ile Türkiye savaşı yoktur. Hem Türkiye hem de İran'ın Güney Kürdistan üzerinde belli emelleri vardır. Ancak, ABD'nin kıskırtmasıyla bir iki devletin savaşa girişeceği yada Türkiye'nin Güney Kürdistan da kurmayı hedeflediği "güvenlik şeridinin" esas İran'la muhtemel bir savaş hazırlığı içinde olduğu yolundaki görüşler abartılıdır.

ABD, İran rejiminin gücünü kırmak için Türkiye'yi destekleyerek ve kıskırtarak savaş hali yaratma hedefi olsa bile hem bölge hemde dünya koşulları buna müsait değildir. En başta bölgede izlediği politikalar konusunda İngiltere hariç diğer emperyalist devletlerle de aynı düşmüştür. Bölgenin tek hakimi olma yolundaki ABD yönelişine, daha bugünde Fransa, Rusya açık tavrı almışlardır. İran'a oynayan Almanya ise bilinçli bir sessizlik içerisinde. Böylesine bir ortamda ABD destekli Türkiye'ye karşı, İran'nun da Rusya, Fransa, Almanya gibi devletlerden destek alması kuvvetli bir ihtimaldir.

SSCB'nin yıkılmasıyla birlikte ABD'nin tek başına dünyanın hakim gücü (patronu) olma hedefi tutmadı, bundan böyle gerçekleşmeyecektir. Almanya, Fransa, Japonya gibi emperyalist devletlerin ABD ile

pastayı paylaşım kavgaları kızışacaktır. Önemlisi komünistlerin beklenmedik bir hızla güçlenmesiyle Rusya, ABD'ye endekslenmiş politikalarını geride bırakıyor. Rusya, 2000'li yıllara girerken o dünyanın çehresini bir kez daha belirleyecek olan ciddi yeni gelişmeler gebe dir.

EMPERYALİZMİN KÜRT POLİTİKASINA BİN KERE HAYIR

Halkımız ve ulusal güçler, bölge devletlerinin ve emperyalizmin Ortadoğu'da izledikleri politikalarını adeta "şamar oğlanı" oldular. Yüzyıllardır Kürt halkının bu konumu değişmedi. Üstelik bu uzun tarihi süreçte halkımız ulusal özgürlüğü uğruna mücadelede çok ağır bedeller ödedi. On yılları kapsayan silahlı mücadeleler yürütüldü, büyük can ve mal kaybına uğradı, kidesel göçe zorlandı. Kimyasal silahların saldırı hedefi oldu. Tüm bunlara rağmen halen kendi ulusal kaderini özgürce tayin etme hakkını elde edemedi. Neden?

Kürdistan'ın coğrafik konumunun şüphesiz bunda payı bulunuyor. Bölgede petrol ve tatlı su olmak üzere hayatı ilk temel zenginlik kaynağına sahip olması emperyalizmin ve bölge devletlerinin Kürdistan üzerinde egemenlik kurmak için iştahlarını kabartmıştır. Dün bölgede hakimiyet kavgası veren Osmanlı ve Pers İmparatorluğunun bugün ise dört gerici-şoven bölge devletinin hep çatışma alanı oldu. Kürt halkı yüzyıllardır savaşımlardan Tarihi, fırsatlar sunmada fazla cömert değildir. Tarih liderlere, partilere, şahsiyetlere çok eker olarak fırsatlar sunar. Bunu kullanan kullanır, kullanmayan bir daha aynı fırsatı belki ömrü boyunca hiç yakalayamaz.

Merkezleşme/devletleşme yönünde doğan fırsatı değerlendiremeyen, bölge devletlerinden birine illada sırtını dayamaktan vazgeçmeyen, yerelden ve "benim olan"ndan ısrar ederek çapsizliklerini sergileyen Barzani ve Talabani ikilisinin Kürt halkına vereceği bir şeyleri kalmamıştır. Ne dün nede bugünkü iç çatışmalardan biz bir taraf değiliz. Çatışma dolayısıyla her ikisinin de nefretle kınıyoruz.

Son 30 yıldır Kürt ulusal mücadelesine damgasını vuran önderlikler aşılmanın halkımızın yol katedemeyeceğine inanıyoruz. Daha da önemlisi, mücadele sürecinde taktik adına bölge devletlerinde konumlanan onlardan destek alan birine karşı mücadelede diğerini müttefik gören salt ulusalcı bir politik çizgi izleyen ve bu çizgisiyle emperyalistlerle de itifaka giren, yada itifak arayışında olan politik partilerle ve bunların önderlikleriyle ileriye doğru adım atılmaz. Bundan böyle bu zihniyetin Kürt halkının kurtuluşu yolunda

işlev üstlenilebileceğine inanmıyoruz.

Bundan böyle, Kürt işçi ve emekçi halkının ulusal ve toplumsal kurtuluşunu esas alan, sosyalizm uğruna mücadeleli bugünden erelenemez bir politik hedef olarak savunan, bölge devletleri yerine bölge halkları ile ittifakı esas alan, politik parti ve örgütlere tarihsel görevler düşüyor. Uluslararası düzlemde emperya-

list iktidarlar yerine dünya komünist hareketiyle enternasyonal dayanışma temelinde ilişkiler geliştiren ve Kürt sorununu enternasyonalize eden, destek arayan yönelişlere ağırlık vermeliyiz. Dünya komünist hareketinin enternasyonal desteği yada kullandığımız tabirle Kürt sorununda komünist kanalı güçlendirme faaliyetine hız vermeliyiz.

YCKK Almanya Komitesinin oluşması için KKP Almanya Komitesinin girişimleri ile yapılan komsomol toplantısındaki açılış konuşmasını yayınıyoruz

Değerli Yoldaşlar,

KKP Almanya Komitesinin çağrısı üzerine böylesi bir toplantıyı örgütlemiş bulunmaktayız. Almanya Komitesi olarak; Kürdistan'da, Komünizme omuz vermek ve Komünist gençlik örgütlenmesini yaratmak için devrimci sorumluluk bilinciyle hareket ederek böylesi bir toplantıya katılan siz genç yoldaşları, komünizmin davasını, Kürdistan'daki yılmaz savunucusu ve temsilcisi olan Kürdistan Komünist partisi adına devrimci coşkuyla selamlıyoruz.

Konuşmama başlamadan önce hepinizi gerek dünya'da ve gerekse ülkemiz Kürdistan'da halkının ve sınıfının bağımsızlığı uğruna yaşamlarını seve seve feda eden devrimcileri, komünistleri, ilericileri, yurt-severleri ve demokratları saygı ile anıyorum. Ve He-pinizi tüm devrim şehitleri adına bir dakika saygı duruşuna çağmıyorum. Anaları Kürdistan Komünist gençliğinin mücadelesinde yaşayacaktır.

Yoldaşlar, KKP, Almanya Komitesi olarak Kürdistan komünist gençliğinin Almanya'da örgütlenmesi için kendi orturmalarında konuyu genişlemesine tartıştı ve sonuç olarak pratik girişimlerde bulunmak için ilk etapta bir dizi görüşmeler gerçekleştirdi. İdeolojik olarak güçlü fakat, kidesel olarak henüz istenilen bir aşamaya gelemeyen partimiz ve onun gençlik ilişkisi istediğimiz boyutta değildir. Bunun birden fazla nedeni var.

Birincisi; gerek dünya komünistleri ve gerekse Kürdistan komünistleri real sosyalizmin yıkılmasından sonra bir gerileme sürecine girdiler. Bir dünya sistemi olarak var olan sosyalist sistemin yıkılması kitlelerde psikolojik bir yıkımı gündeme getirmiştir. Sosyalizme ve komünizme olan güven ortadan kalkmış toplumda bir çürüme ve yozlaşma gündeme gelmiştir. İşçiler-emekçiler olayın henüz etkisinden kurtulmuş değildir.

İdeolojik ve politik olarak da komünistler burjuvazi karşısında siyasal olarak gerilemiştir. Dün burjuvaziye karşı siyasi üstünlük sağlayan komünistler geçici olarak bu üstünlüğü burjuvaziye kaptırmışdır. Bu süreç belirli oranda yerini yitkelişe bırakmış durumdadır. Fakat henüz istenilen aşamaya gelmiş değildir. Dün rüzgara karşı yürüten komünistler bugün bir nevi rüzgarı arkalarına almışlardır. Komünistler açısından baktığımızda dünya göre bugünkü gelişmeler işçi sınıfımız açısından sevindirici bir gelişmedir.

İkincisi; real sosyalizmin dağılması Kürdistan Komünistleri üzerinde büyük tahribat yapmıştır. Şu bilinen bir gerçektir; Kuzey Kürdistan'da var olan irili ufaklı örgütlerin hemen hemen hepsi dün Marksist-Leninist olduklarını savunuyorlardı. 1990 yılının başlarında bu örgütlerin büyük bir bölümü programlarını yeniden gözden geçirerek ya ismini değiştirdi veyahut da programlarındaki sosyalizme dair olan ibareleri kaldırdılar. Aynı zamanda kadrolar düzeyinde büyük oranda erozyon yaşandı. Kimi örgütlerin birincil derecedeki kadroları dahi politikadan uzaklaştılar. Bu durum emekçi halkımız üzerinde olumsuz etki yarattı. Örgütlerin örgütsel yapısı minimum dereceye kadar küçüldü. Politikadan kopmalar ve uzaklaşmalar örgüt yapısında moralsizliği gündeme getirdi. Bu durum partimizi ve partimizin komsomol ilişkilerinde etkilemiştir.

Üçüncü bir durum ise; bilindiği gibi partimiz Türkiye işçi sınıfı ile birlikte birleşik temelde örgütlenmişti. 1990'lı yılların başında partimizin 3. kongresinde, kongre iradesi ayrılmış bağımsız örgütlenme yönünde bir karar aldı. Almış olduğu bu karar birleşik parti kongresine sunmuş ve birleşik kongre de bağımsız örgütlenme kararı onaylanmıştı. Bu durum partimizin bağımsız örgütlenmesini gündeme getirmiştir.

Partimiz ve Kürdistan işçi sınıfı için yeni bir sayfa açılmış oldu. Açılan bu sayfa ilk kez Kürdistan'da bir Komünist partisinin müjdecisiydi. Bu durum bizim açımızdan iki şeyi gündeme getirmiştir. Birincisi; Kürdistan Komünist partisi dünya komünist hareketinin en zayıf olduğu bir döneminde kurulmuştur. Bu durum partimiz ve dünya komünist hareketi için bir talihsizliktir. İkinci durum ise; Kürt halkı tarihte ilk kez bağımsız olarak mücadele eden bir komünist partisi ile tanışmış olmasıdır. Halkımız ve partimiz açısından bu durum oldukça anlamlıdır.

Dört; bağımsız olarak mücadele eden Kürdistan Komünist partisi kısa süre içinde örgütlenme çalış-

çekleşen bir şeye daha tanık oluyordu. İşte bu tarihsel gün Kürdistan Genç Komünistler Birliğinin kurulmasıdır.

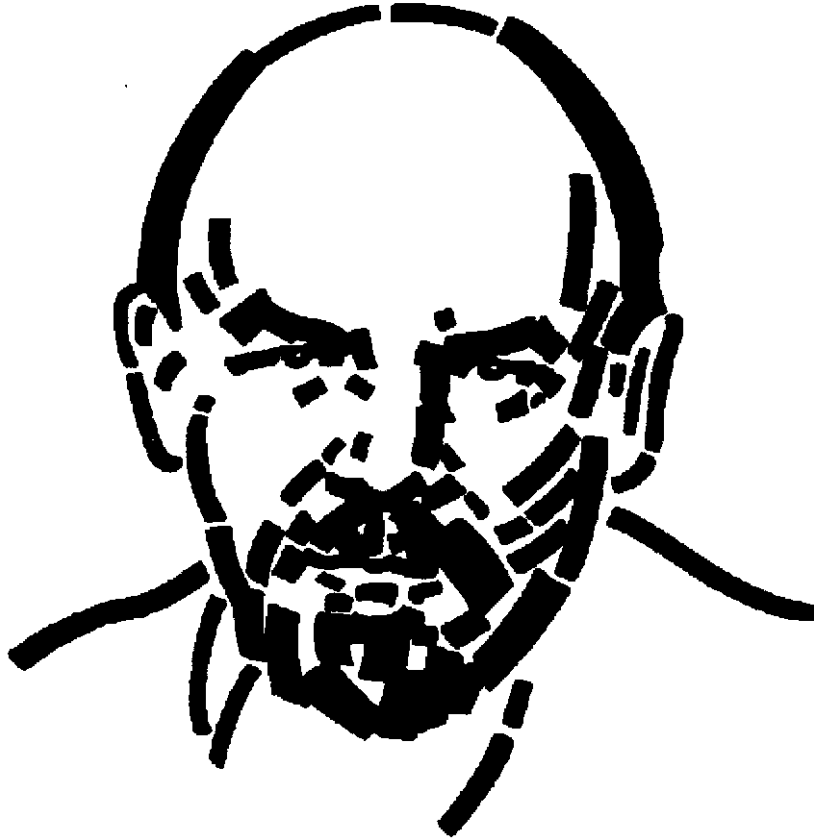
"Partimizin 3. Kongrede gençlik örgütlenmesi üzerine aldığı karar temelinde sürdürülen bir dizi faaliyetlerin sonucu olarak geçici merkez komitesinin oluşturulmasıyla birlikte Kürdistan Komsomol örgütü fiilen oluştu.

Kürdistan Komsomolunun yaratılması yönünde parti kongremiz gençliğin durumunu ve bugünkü kendi özgülmüş irdeleyerek komsomolun yaratılmasına ilişkin gerekli yöntem ve yönelişleri saptamıştır.

Kürdistan'da ulusal özgürlük ve sosyalizm uğruna

mücadeleyi benimsemiş, militan gençliğin komünist örgütlenmesini yaratmak için, öncelikle gençlik kesimleri içerisinde taban örgütleri olarak ifade edilen örgütlenmeleri yaratmak, devamla ideolojik politik ve örgütsel yapısına ilişkin yoğun bir üretim faaliyetine girişilerek, oluşturulacak birikim ve değerleri bir komsomol kongresine taşıyacak, geçici Merkez Komitesinin oluşturulması hedeflenmiştir...

Ulusal bağımsızlık ve sınıf mücadelesinde, ulusal demokratik güçlerin ve proletaryanın önemli bir mili-

malarına başlamıştır. Bir yandan parti yapısını yeniden günün özgül koşullarına göre örmeye çalışırken, diğer yandan ise Komsomol örgütlenmesini yaratmak için çalışmalarına hız veriyordu. Kuruluşunun üçüncü yılında Kürdistan Komünist gençliği tarihte ilk kez ger-

tan gücü olan Kürdistan gençliğinin ulusal ve toplumsal mücadelede aktif bir şekilde yer alması gerektiğine inanan, gençliğin en ileri, çağdaş, militan değerlerin somut bir ifadesi olan YCKK'nın tüm Kürdistan'lı gençliği ulusal ve toplumsal kavgaya çağırır.

Halkımızın; sınıfsız, sömürsüz, özgür ve bağımsız geleceği, gelecek olan biz kürdistan gençliğinin kararlı, militan, inançlı, yetkin kavgasıyla kurulacaktır.” (YCKK Kuruluş bildirgesi)

Yoldaşlar, Kürdistan komsomol örgütlenmesi işte böylesi bir ortamda kuruldu. Kuruluşu Kürdistan gençliği içinde sevinç yarattı. Komünizme yüzünü eşkiterek bakan Kürt gençliğini kazanmak için yoğun bir faaliyet için de olan Komsomol bu yönde belirli kazanımlar elde etmiştir. Kuruluşundan günümüze kadar YCKK oldukça önemli işler başarmıştır. Yaptıkları yapamadıkları bağlamında soruna yaklaşmamak gerekiyor. Olaya daha çok bir inanç düzeyinde yaklaşmak gerekiyor. Çünkü, YCKK'nın kuruluşu doğruluğuna inandığı ve bunu inanç haline getirdiği komünizm davasına bağlılığın bir yansımasıdır. Ulusal kavranın sosyalizm mücadelesi ile taçlandırılması düşüncesinin yaşama geçirilmesi ve uğrunda ardıcıl kavgaların verilmesi gereken, bilimsel sosyalizm mücadelesinin bir alt versiyonudur. Kürdistan Komünist gençliği bunun mücadelesini verirken ister istemez yetmezlikleri ve eksiklikleri olacaktır. Bunların aşılması için genelde gençlik çalışması ve özel de komünist gençliğin örgütlenmesi gerekmektedir. Bizler konuyu bu gün bu yönünden tartışacağız. Yurtdışında yaşamak zorunda bırakılan Kürdistan gençliğini örgütlemek diye bir sorunumuz vardır. Bu güne kadar olaya vakıf olamamak bir eksiklik olarak görülebilir. Ama henüz vakti geçmişi değildir.

Almanya'da partimizin yürütmüş olduğu mücadele sonucu, bu mücadelenin çevresinde yer alan gençler ile Komsomol faaliyetlerine başlamak yerinde bir başlangıç olacaktır.

KKP Almanya komitesi olarak YCKK Almanya örgütlenmesine yönelik şu önerileri sunuyoruz ve genç komünist yoldaşlarla bunları tartışmak istiyoruz:

● Komsomol ideolojik olarak partiye bağlı fakat örgütsel olarak bağımsızdır.

● Bu ilke her şart altında korunacaktır.

● Almanya'da güçlü bir komsomol örgütlenmesi yaratmak için mücadelede öne çıkmış genç yoldaşlara büyük görevler düşmektedir.

● Komsomol örgütlenmesi aynı bir kanaldan yürütüleceği için kendine özgü ayrı bir yönetim organı oluşturması gerekiyor. Bu ilk etapta temsilcilik veya hatta ekip olabilir.

● Almanya'da resmi rakamlara göre 600 binin üzerinde Kuzey Kürdistan'dan gelmiş Kürt yaşamaktadır. Resmi olmayan rakamlara bakılırsa bu rakam bir milyonu bulmaktadır. YCKK esas olarak bu alanda örgütlenecektir. Onun için bu alanın özelliklerine göre

politika üretmesi gerekmektedir.

● YCKK'nın Almanya örgütlenmesi, Kürdistan'da yürütülen ulusal ve toplumsal mücadeleye her düzeyde destek oluşturması gerekmektedir.

● YCKK Almanya örgütlenmesi; YCKK'nın, uluslararası Komsomol örgütlenmeleri ile köprü görevi üstlenecek bir şekilde kendisini geliştirmesi için uğraş vermelidir.

● Kürdistan sorunu uluslararası bir sorun haline gelmiştir. Her kesimden güçler Kürt sorununu kendi doğrultularında çözüm yolları aramaktadır. Buna karşı YCKK Almanya örgütlenmesi Kürt sorununda işçimekçi inisiyatifindeki siyasal çözümün ardıcıl savunucusu olmalıdır.

● Ülkede yürütülen yaygın faaliyetine her düzeyde destek olmalıdır.

● Kürt gençliğini örgütlemek için her YCKK'lı kendilerini politik olarak geliştirmelidir. Gençlik gelecektir şiarından hareket ederek her düzeyde kendini yenileyen ve üreten militan bir YCKK kadrolaşmasını örgütünde yaratmayı önüne hedef olarak koymalıdır.

Yoldaşlar, Almanya'da YCKK'nın örgütlenmesine yönelik daha bir çok tespitte bulunmak mümkündür. Zaten sorunu burada genişlemesine tartışacağız. Tartışmalarımız verimli geçmesi için nedenleri ve niçinleri net bir şekilde ortaya koymakta fayda vardır. KKP Almanya Komitesi YCKK'nın Almanya'da örgütlenmesi için her düzeyde destek olacaktır. Yeterli genç yoldaşlar ne istediklerini açıkça ortaya koyabilsinler ve istesinler. Kürdistan'daki durumu anlatmaya bilmiyorum gerek var mı? Herşey çıplaklığı ile açık olarak ortadadır. Bu vahşeti durdurmak, Özgür Demokratik Kürdistanı yaratmak için Kürdistan Komünist gençliğine büyük görevlerin düştüğü hepimiz tarafından bilinmektedir. Militan bir mücadele ruhuyla kavgaya var gücümüzle omuz vererek Gençlik gelecektir, gelecek sosyalizmdir şiarını Kürdistan gençliğine kavratmak için genç yoldaşları görev başına çağırıyoruz.

Gençlik gelecektir, Gelecek sosyalizmdir!

Yaşasın YCKK!

Yaşasın KKP!

Almanya Komitesi

Kürdistan Komünist Partisi (KKP) ile Dayanışmaya çağırıyoruz!

"Komünizm öldü, yaşasın kapitalizm" diye çılgık atalar bir kez daha yenildiler ve bugün kapitalizmin derin bunalımıyla sarsılıyorlar. Burjuvazi, kapitalizmin ilk anayurdu olan Avrupa'da bunalımın yükünü işçi-emekçi yığınlara yüklüyor. Uzun yıllar kanlı kavgalar pahasına kazanılmış haklarına saldırıyor. Kazanılmış sosyal haklar bir bir gasp ediliyor. Yabancılarla karşı gün yeni ırkçı ve gerici yasalar çıkarılıyor.

Başta Fransa olmak üzere, Avrupa işçi-emekçi yığınları sermayenin artan bu saldırılarına karşı barikat kuruyorlar, dişe diş bir mücadeleyi geliştiriyorlar. Fransa işçi sınıfı tarihte her zaman ilk kıvılcımı yakmıştır. Bugün yine bu işlevini üstlenmektedir. Fransa'da kurulan direniş barikatları giderek dalga dalga Avrupa'ya yayılıyor.

"Komünizm tarihe gömüldü" diyen burjuva ideologlarının sevinç çılgınlıkları kursaklarında kalmıştır. Komünizm Rusya, İspanya, Yunanistan, İtalya ve eski Doğu Almanya ... gibi bir çok ülkede ciddi bir muhalefet hareketi olarak, hatta kimilerinde iktidar adayı olarak yeniden tarih sahnesinde yerini almıştır. Bu yalnız Avrupa'da değil tüm dünya da komünizm yeniden gelişme ve güçlenme sürecine girmiştir.

Dünya komünist hareketinin bir parçası olarak KKP, bu gelişmeden hem olumlu etkileniyor hemde bu gelişime katkı sağlamak amacıyla tüm enerjisiyle mücadelesini geliştiriyor.

KKP, dünya komünist hareketinin Kuzey Kürdistan'daki sesidir. Bu sesi hep birlikte güçlendirelim.

Ortadoğu'nun mazlum ama onurlu halklarından biri olan halkımız, ulusal özgürlüğü uğruna ağır bedeller ödüyor. Özgürlüğü uğruna emperyalizme ve bölge gerici devletlerine karşı savaşıyor.

Ülkemiz Kürdistan'ın Kuzey parçasında TC devleti, tüm baskı ve katliamlarına rağmen ulusal özgürlük ve sosyalizm uğruna mücadelemizi durduramadı. Özgürlük mücadelesinin yöntemleri değişikliğe uğruyor ama mücadelenin kendisi aralıksız devam ediyor.

KKP, Kürdistan'da özgürlük ve sosyalizm kavgasında, işçi sınıfının etkin rol oynayabilmesi için dinamik bir mücadeleyi geliştiriyor. Politikleşmiş bir işçi hareketinin yaratılması ve ülkemizin tüm temel sorunlarında sınıfın söz sahibi olabilmesi amacıyla,

emek hareketine odaklanmış inatçı bir politik kavga geliştiriyor.

TC rejimi tüm kurumlarıyla artan bir çürümeye ve çözülmeye içerisinde. Mafya devlete sızıyor, tersine mafyalaşmış devletin yapısı hergün yeni bir SUSURLUK olayıyla açığa vuruyor, teşhir oluyor. Rüşvetin, faili meçhul cinayetlerin, her türlü yolsuzluğun arkasında ve içerisinde devletin en üst kademedeki yöneticiler, bürokratlar bulunuyor. Devlet çürüyor rejim çözülmüyor, ekonomik ve sosyal bunalım derinleşiyor.

Gün gerici, faşist, ırkçı TC rejimine karşı Kürt ve Türk halkının devrimci iktidar alternatifini hazırlamak için ortak mücadeleyi geliştirme gündüdür.

Gün ulusal özgürlük ve sosyalizm uğruna devrimci mücadeleyi yükseltme gündüdür.

KKP, Kürdistan'da inatçı, süregelen politik mücadelesi ile işçi ve emekçi yığınların giderek yükselen muhalefetin etkin bir gücü olmaktadır.

KKP, halkımızın özgürlük ve sosyalizm mücadelesine dünya komünist hareketinin desteğini yaratan ve geliştiren partidir.

● Ulusal özgürlük ve sosyalizm mücadelesini bütünlüklü sürdüren partimizle politik ve ekonomik dayanışmayı yükseltelim !

● KKP'ye sağlanacak politik ve maddi destek: Kuzey Kürdistan'da işçi sınıfının politik mücadelesinin daha güçlü boy vermesine katkı sağlayacaktır!

● İşçi ve emekçi halkımız ile dünya komünist hareketi arasındaki enternasyonal bağın güçlenmesine katkı sağlayacaktır!

● Avrupa'da yaşayan, yüreği Kürdistan topraklarındaki mücadele ile atan halkımızın, KKP'ye sağlayacağı ekonomik ve politik destek, faşist TC devletine sıkılacak bir kursun olacaktır!

**Haydi KKP ile Dayanışmaya ..
Daha güçlü bir KKP için ileri!**

Partiya Komünist a Kurdistan

KKP

Komite Ewropa

Yazışma Adresi : Hermann Str 36, 67547 Worms / Deutschland